74STE JAARGANG No. 9937 MAANDAG 7 OCTOBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

H-WAGEN rijdt in Schottegat twee inzittenden omgekomen

Zwemmer in St. Michielsbaai door kramp overvallen en jammerlijk verdronken

Willemstad. — Drie personen hebben gisteren op Curaçao de verdrinkingsdood gevonden. Op Sint Michielsbaai kreeg de 26-jarige H. O. Romano, die aldaar aan het zwemmen was, plotseling kramp en verdronk jammerlijk. Op de Nieuwe Havenweg reed de H-wagen no. 66 ten gevolge van nog niet opgehelderde oorzaken te water, waardoor de Chauffeur C. Isenia en een 15-jarige Jongeman W. Philips verdronken. Vijf andere inzittenden konden tijdig uit hun benarde positie worden bevrijd. Twee daarvan liepen een shock op.

Het ongeluk te Sint Michielsbaai deed zich als volgt voor. De heer Romano, die enkele tientallen meters uit de kust zwom, werd plotseling door kramp overvallen. Hij begon om hulp te roepen, doch andere zwemmers merkten dit hulpgeroep niet op of namen het althans niet voor zo ernstig. De onfortuinlijke zwemmer werd even later door de jeugdige Jan Ruising op de bodem van de zee gevonden. Met behulp van anderen werd Romano naar de kant gebracht. Daar trachtte men met een zuurstofapparaat van de marine de levensgeesten op te wekken, hetgeen echter slechts gedeeltelijk mocht baten. Nadat het slachtoffer naar het Sint Elisabeths Gasthuis was overgebracht, moest aldaar worden vastgesteld, dat de levensgeesten definitief waren geweken.

Gisteravond te ongeveer elf uur reed de H-wagen no. 63 door tot nu toe onopgehelderd oorzaken op de Nieuwe Havenweg ter hoogte van Koningsplein te water en kwam ondersteboven op de bodem van het Schottegat terecht. Twee agenten van politie, die ter plaatse patrouilleerden de heren Rustveld en Helder, hebben met de hulp van vijf burgers de heren Molanus, Cudvan, Smeins, Monte en Scholten, al zwemmend de inzittenden van de H-wagen uit het water bevrijd. Bij enkelen van hen werd kunstmatige ademhaling toegepast, doch bij de chauffeur Isenia en de 15-jarige Philips mocht dit niet meer baten. Twee der geredden liepen en shock op en enkele lichte verwondingen.

Universiteit in Zwolle

Het gemeentebestuur van Zwolle heeft vijftig ingezetenen van de stad gevraagd zitting te nemen in een commissie, die tot taak zal krijgen de gedachte van een universiteit te Zwolle ingang te doen vinden, de belangstelling daarvoor levendig te houden om deze wens te helpen verwezenlijken.

Het tekort aan voldoende academische vorming doet zich volgens de gemeente Zwolle vooral in het Oosten van het land voelen. Een instelling voor Hoger Onderwijs zal niet alleen het culturele niveau en het welvaartspeil in Oost-Nederland op een hoger plan kunnen brengen, doch mede een evenwichtiger spreiding van de bevolking van Nederland kunnen bevorderen. Het gemeentebestuur van Zwolle is van oordeel dat alleen het in het leven roepen van een universiteit in de provincie Overijssel het vraagstuk op verantwoorde wijze kan oplossen en het voegt eraan toe, dat tal van factoren pleiten voor Zwolle als vestigingsplaats, onder andere de gunstige verkeersgeografische positie, de ligging tussen de gebieden van overwegende oriëntatie der universiteiten van Utrecht en Groningen (de werkingssfeer van de universiteit te Nijmegen is, behalve regionaal, in overwegende mate confessioneel bepaald), de sociale en economische geleding van de bevolking van Zwolle en zijn verzorgingsgebied (IJsselmeerpolders), de stedebouwkundige mogelijkheden en de aan natuurschoon rijke omgeving.

De burgers, die gevraagd zijn zitting te nemen in de universiteitscommissie, worden geacht de overheid en de burgerij in haar sociale, economische en politieke geledingen te

Reynolds gaat aluminium voor olie-blikken leveren

New York. — Voor het eerst in de geschiedenis van de Amerikaanse olie-industrie zal er in de nabije toekomst gebruik worden gemaakt van aluminium olieblikken. Een en ander is het gevolg van een overeenkomst, die is gesloten tussen de Reynolds Metals Co. en de Esso houdt in, dat de grote aluminiumindustrie zich zal gaan begeven op de markt voor blikken, waar jaarlijks een bedrag van 1,6 miljard dollar omgaat.

In het kader van de totstandgekomen overeenkomst zal Reynolds tussen de 35 en 60 miljoen kwartblikken voor motorolie leveren. Terwijl Reynolds de benodigde aluminium Standard Co.. Deze overeenkomst zal leveren, zal een tweetal vooraanstaande blikproducenten de olieblikken maken, t.w. de American Can Co. en de Crown Cork and Seal Co. Verwacht wordt, dat de produktie nog voor het einde van het jaar een aanvang zal nemen.



Adjudant Anemaat (links) en dokter Tichelman (rechts) keuren een nuffig poedeltje op de Dierendag, die zaterdag jl. in Zuikertuintje werd gehouden.

Dieren van Curaçao hielden rendez-vous in ZUIKERTUINTJE

Willemstad. — Het was zaterdagmiddag in het Zuikertuintje een drukte van jewelste, toen de jeugd van Curaçao daar de dag der dieren vierde.

We zagen er allerlij dieren behalve aquarium dieren en insecten, want die mochten er niet komen. De organisatoren mogen op een welgeslaagde middag terugzien.

Reeds om half vier was men met de keuring begonnen en dit nam nogal wat tijd in beslag. De taak van de jury was niet gemakkelijk want om uit een kleine 100 dieren het best verzorgde uit te zoeken is geen kleinigheid.

Het ging dan ook niet om ras maar om de goede verzorging. De beste van elke 10 dieren in een bepaalde groep kreeg een groepsprijs. De drie beste van elke groep (Honden, Katten, Konijnen, Pluimvee, Diversen) ontvingen elk een eerste, tweede of derde prijs.

Uit de 5 eerste prijswinnaars werden door de gehele jury weer de drie best verzorgde van alle dieren gekozen. De eerste hiervan won dan tevens de wisselbeker voor zijn school.

Men ziet het werd de jongens en meisjes niet gemakkelijk gemaakt. Maar er was voor elke deelnemer een troostprijsje zodat niemand teleurgesteld naar huis hoefde te gaan. Ook kreeg iedere deelnemer gratis een koele dronk hetgeen zeer geapprecieerd werd, want al liep men onder de schaduw van de bomen van Zuikertuintje, dorst kreeg men.

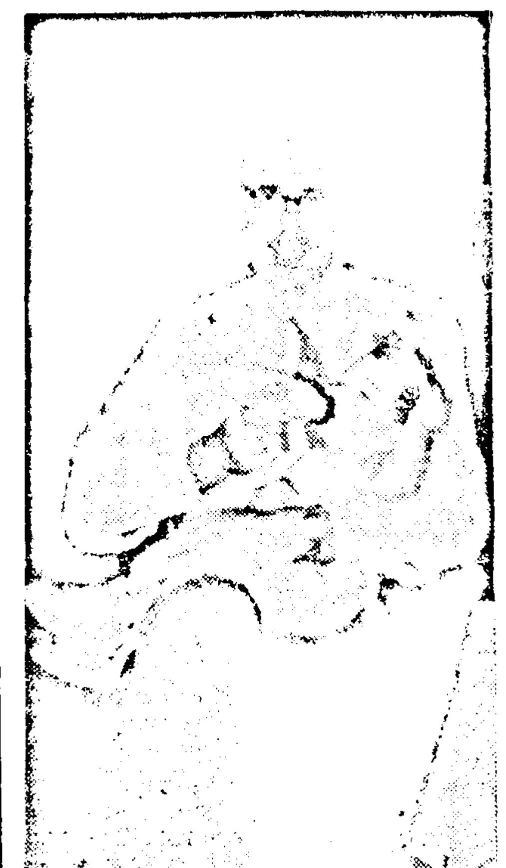
Slechts één keer kwam het voor die middag dat een paard zenuwachtig werd en op hol sloeg, overal zag men de mensen de bosjes in kruipen maar toen het gevaar geweken was kwam iedereen weer uit de struiken en ging men rustig door met het vieren van de dierendag.

Mede aan de medewerking van de scholen, de padvinderij, de diverse medewerkers, de handel die de prijzen ter beschikking stelde, is het te danken dat het zo'n groot succes is geworden.

De wisselbeker ging dit keer naar het Martinus College en werd gewonnen door Nellie van Houten met een pracht van een geitje.



De afdeling vogels op de dierenkeuring in Zuikertuintje zaterdag jl. ter gelegenheid van de viering van Dierendag.



De dieren hadden het goed op Dierendag. Maar ook de mensen werden niet verwaarloosd, getuige de edele daad van vader v.d. Plas, die zijn jongste tijdens de bedrijven door de fles gaf.

WERELDBANK leent 57 miljoen dollar van Deutsche Bundesbank

Parijs. — De wereldbank heeft een overeenkomst gesloten voor het leven van 75 miljoen dollar van de Deutsche Bundesbank. De president van de wereldbank heeft het verstrekken van deze lening op de jaarvergadering van de wereldbank bekendgemaakt. Dit betreft de tweede lening van de Deutsche Bundesbank aan de wereldbank.

Tegenover het ontvangen bedrag van 75 miljoen dollar zal de wereldbank aan de Deutsche Bundesbank 4 3/8 procent notes voor een bedrag van 75 miljoen dollar verstrekken gedateerd 17 oktober 1957, welke in gelijke jaarlijkse termijnen van 25 miljoen dollar zullen vervallen op 16 januari elk der jaren 1959, 1960 en 1961. De rente op deze notes zal per halfjaar betaalbaar zijn op 16 januari en 16 juli. Betaling van rente en hoofdsom zal geschieden bij de federal reserve bank te New York.

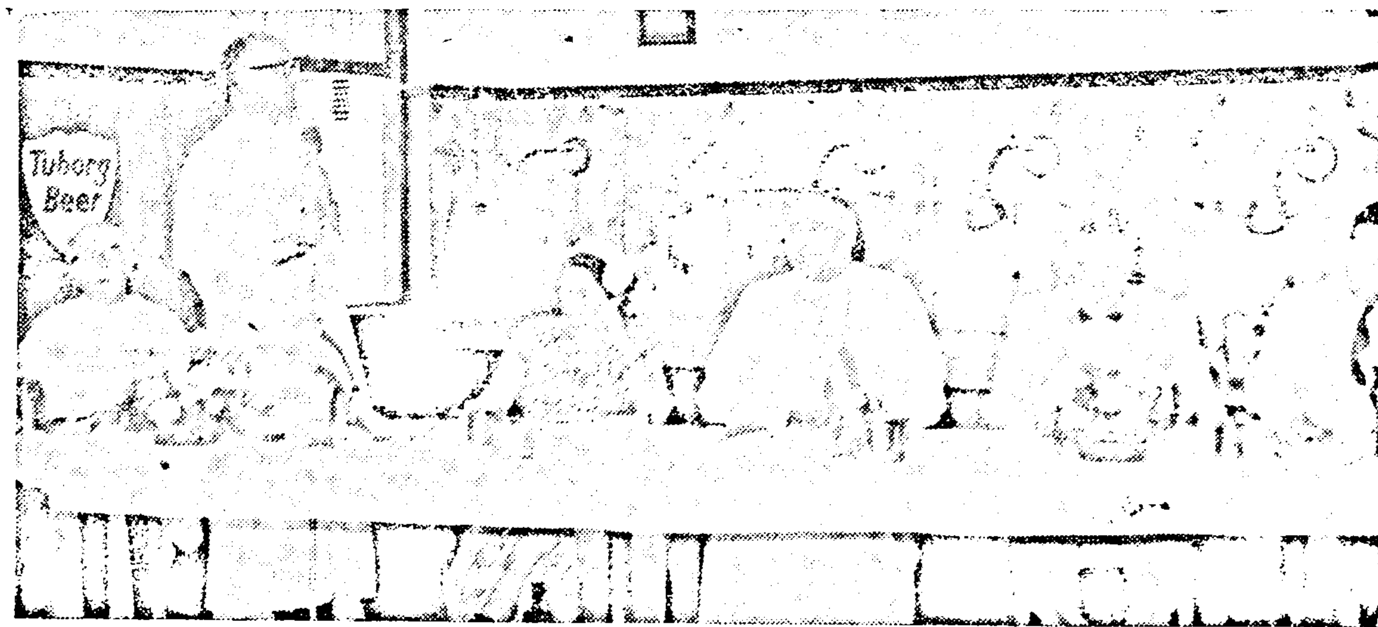
Op 11 juli 1957 heeft de wereldbank voor honderd miljoen dollar aan 4 1/4 procent aflosbaar in drie jaar bij de Westduitse Bundesbank geleend.

Hongkong. — De eerste olie-raffinaderij in het Tsaidambekken in noord-west-China (dichtbij de grens met Tibet) is thans begonnen petroleumprodukten af te leveren en brandstof-olie.

Het nieuwsbureau Nieuw China, dat dit bekend maakte, meldde nog, dat de boringen in dit gebied worden voortgezet.

Rotterdamsche haven

Rotterdam. — Dezer dagen kon de Rotterdamse haven het zestienduizendste binnenkomende schip van dit jaar noteren, een halve maand eerder dan verleden jaar het geval was. Het betrof hier het Deense tankschip Nordshell, dat van Kopenhagen kwam en naar de BPM in Pernis ging.



Aalmoezenier [illegible] tijdens de viering van de Zondag [illegible] Zeemanshuis aan de Rouvilleweg. Van links naar rechts: de Hoog Eerw. Pater Vicaris Van Rooy, Aalmoezenier Huberts, mevr. Speekenbrink, Mgr. Holterman, Gouverneur Speekenbrink en de heer C. Mendez.

Mgr. HOLTERMAN en gouverneur Speekenbrink op „Zondag van de Zee"

PLECHTIGE MIS in Pro-kathedraal en ontvangst op Rouvilleweg

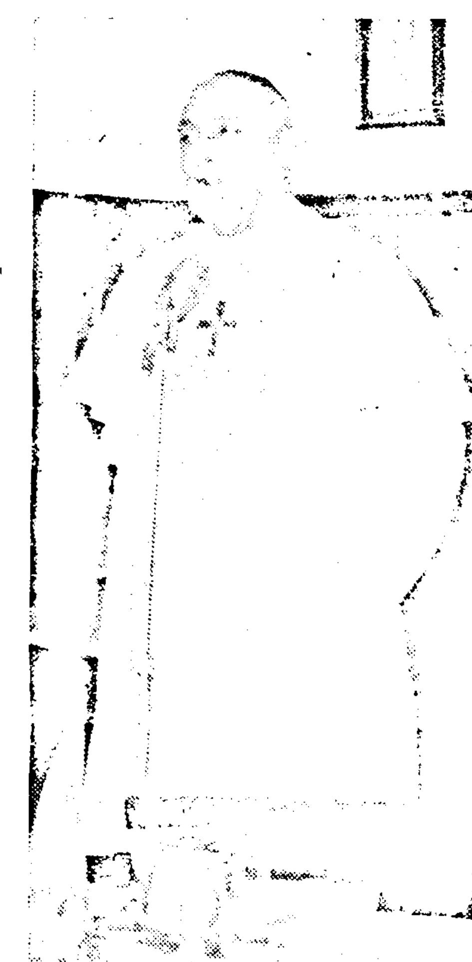
Willemstad. — Gisteren vierde „Het Apostolaat ter Zee" alhier de Zeemans-zondag met een Plechtige H. Mis in de Pro-Kathedrale Kerk van Santa Ana voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle Zeevarenden en hun familie's en voor de medewerkenden van het Zeemanswerk. Na de H. Mis vond er in het Zeemanshuis aan de Rouvilleweg een ontvangst plaats en zat een groot gezelschap, waaronder mgr. J. M. Holterman en Z. Exc. de Gouverneur en mevrouw Speekenbrink, aan een feestelijke koffietafel aan.

Het was de Zeer Eerw. Pater Huberts, aalmoezenier van het Zeemanshuis, die met assistentie van de Wel Eerw. Paters B. Engeln en B. Oeverhaus, resp. als diaken en subdiaken, de Plechtige H. Mis in de Pro-Kathedrale Kerk van Santa Ana opdroeg. Zowel Mgr. Holterman als Z. Exc. de Gouverneur en mevrouw Speekenbrink namen aan het misoffer deel.

In een korte toespraak memoreerde aalmoezenier Huberts de bijzondere omstandigheden waaronder de zeevarenden leven. Zij missen de beschermende kring van hun familie en hebben het ver van huis vaak zeer moeilijk. Spreker spoorde alle sympathiserenden met het zeemanswerk aan het mooie werk van het Apostolaat ter Zee naar vermogen te steunen.

Velen verzamelden zich na de H Mis in het R K Zeemanshuis ten einde de „Zondag van de Zee" aan een feestelijk ontbijt en onder het genot van een verkoelend glas in te zetten. Aalmoezenier Huberts zeide in zijn welkomstwoord, dat de kronieken van het Zeemanshuis telkens weer vermelden, dat de bisschop en de gouverneur op de hoogtijdagen van het zeemanswerk van hun belangstelling getuigden. Dit bewijst toch wel, aldus spreker, dat het zeemanswerk gewaardeerd wordt en bij de autoriteiten in hoog aanzien staat.

Mgr. Holterman, die daarna het woord voerde, zeide niet te weten of de kronieken ook vermelden, dat op iedere „Zondag van de Zee" een bisschop een toespraak houdt. Desondanks wilde hij gaarne in dit gezelschap van medewerkers aan een belangrijk sociaal werk enkele dingen zeggen. Hoewel hij thans eigenlijk voor het eerst kennis maakt met het bestuur van het Zeemanswerk op Curaçao, was het Zeemanswerk voor hem geenszins nieuw. Immers te San Nicolaas had hij van nabij kunnen meemaken, van hoeveel nut dit prachtige sociale werk was.



Mgr Holterman tijdens zijn toespraak gisteren tijdens de viering van de Zondag van de Zee in het R.K. Zeemanshuis alhier.

De bisschop memoreerde bijzonderheden uit de eerste dagen van het Zeemanswerk op Curaçao, toen er werd overlegd wat er voor de zeeman gedaan kon worden en besloten werd één kamer met één bed voor de passagierende zeeman beschikbaar te stellen in afwachting op betere faciliteiten.

Na Pater Dellaert was het Pater van der Meer, die voor het Zeemanshuis gezwoegd heeft en het heeft uitgebouwd tot een complex. dat zelfs op Puerto Rico niet te vinden is. Spreker zeide een stille hulde te willen brengen aan zijn verre vriend in Afrika, Pater van der Meer. En zinspelend op het feit, dat zowel Pater Dellaert als Pater van der Meer na hun arbeid op Curaçao, naar Afrika werden overgeplaatst, zeide hij Pater Huberts te willen waarschuwen voor de mogelijkheid, dat hij eveneens naar Afrika „gedeporteerd" zou worden!

De bisschop dankte de aalmoezenier, het bestuur en de medewerkers voor hun nuttige arbeid. Hij sprak de hoop uit, dat men ook in de toekomst op dezelfde prettige wijze zou blijven samenwerken. Ook het gouvernement en de grote maatschappijen betrok hij in zijn dankwoord, er op wijzende, dat dit Zeemanshuis voor iedereen toegankelijk is, ongeacht ras en religie.

Met de wens, dat op de Feestdag van Maria Sterre der Zee allen meer en meer begeesterd zouden mogen worden dit zo uitstekende en Gode welgevallig werk voort te zetten, en dat Maria ook de zeevarenden zelf zou mogen zegenen en tegen alle gevaren beschermen, besloot de bisschop zijn toespraak.

Onder de vele aanwezigen waren behalve de genoemden de Hoog Eerw. Pater Vicaris van Rooy, de Zeer Eerw. Pastoor Spekle, aalmoezenier Wessels van de marine, een aantal Paters Dominicanen, leden van het bestuur van het Zeemanshuis, afgevaardigden van enkele grote bedrijven, de marine en vele medewerkers.

Werkspoor speelde afscheidswedstrijd tegen Madereinse

Suffisant. — In het stadion van Suffisant werd Zaterdagavond een voetbal wedstrijd gespeeld tussen een ploeg van WERKSPOOR en MADEIRENSEN en dat meer het karakter had van een gezelligheidswedstrijd dan qua voetbal zelf. Dit treffen tussen deze twee ploegen was bedoeld als afscheid van de vele voetballers die Werkspoor bezit en die vele malen gespeeld hebben tegen de Portugezen en daarbij al altijd de meeste gastvrijheid genoten hebben. Nadat de aftrap was gedaan door de hr. Bodegraven werd aldra flink ingezet door beide voorhoedes doch waarbij door de goede verdediging van beide zijden de doelpunten voorlopig uitbleven. Doordat dit treffen op de meest vriendschappelijke basis werd uit gespeeld kunnen wij volstaan met te zeggen dat de rust inging met 1—1 en na de rust het spel een even vlug peil had als voor de rust. Zowel de Werkspoorders als de Portugezen maakten elk twee doelpunten bij en bij het einde was de stand 3—3 hetgeen volgens ons ook het beste was daardoor het vriendschappelijk karakter behoudend. Na afloop liepen de vele supporters alsook de spelers van beide ploegen voorafgegaan door pittige marsmuziek van de bekende „GOLDEN ROCK HEROES" naar de Portugeezenclub. Nadat alle gezeten waren sprak de hr. de Freitas van Madeirensen enige woorden van dank aan het adres van Werkspoor voor de sympathieke geste van deze avond alsook zijn dank uit voor het prachtige bloemstuk en palmtakje van zilver. Hij wenste de Werkspoorders alles ten beste toe en bracht een driewerf hoera op hun uit. Het was Ir. de Klerk die de Madeirensen nogmaals dankte namens de Werkspoorders voor de genoten gastvrijheid en bracht ook een driewerf hoera op hun uit. Het is een zeer goede gewoonte van Werkspoor de meeste van de stafleden en hun dames altijd aanwezig zijn bij de activiteiten van de Werkspoorders en de ongekende en eenvoudige gezelligheid die er hierbij heerst is typerend voor het medeleven van de staf met haar mensen. De pittige muziek van de steelband noopte tot een dansje en werd er hiervan een goed gebruik gemaakt tot laat in de nacht. Burgemeester Boot van Suffisant alsook zijn medewerkers van Delden en Ahmud waren ook aanwezig terwijl de organisatie van den avond als altijd prima was. Al met al is het een waardig voetbal afscheid geweest van de Werkspoorders en we menen te weten dat de Portugeezen deze geste van Werkspoor om aan dit afscheid een byzonder tintje te geven zeer hogelijk hebben geapprecieerd.

N.A.S.V. herdacht 8 jarig bestaan

Suffisant. — Onder buitengewone grote belangstelling van de leden en hunne genodigden herdacht de Antilliaans vereniging te Suffisant nl. „N.A.S.V." haar 8 jarig bestaan en waaraan een dansavond aan verbonden was. Deze sympathieke vereniging heeft in de loop der tijden zich een heel goede naam verworven door de ontplooing van zeer vele activiteiten en waarbij zij zich in het byzonder toelegt gezonde ontspanning aan de leden te brengen. Haar voetbalploeg was een der meest gevreesden in het dorp en de vele trofeeën die zij behaalt heeft zijn de stille getuigenissen van dit alles. Behalve dat zij kan terugzien op dit alles, heeft zij bij monde van haar voorzitter J. de Windt bekend gemaakt, dat het meest gezonde van deze vereniging is de „financien". Hierdoor is zij in staat geweest om gedurende de diverse activiteiten makkelijk een beroep op haar kas kunnen doen. Het dansen werd onderbroken door voorzitter de Windt die alle winnaars van de diverse spelen complimenteerde en madrina U. Cecilia met een toepasselijk woord voor elk de fraaie prijzen uitreikte. De muziek van die avond werd verzorgd door het zeer goed spelende conjunto „Estrellas del Caribe" en het feest heeft tot laat in de nacht geduurd. Onder de vele genodigden zagen wij de Hr. Th. Boot, Ph. MacDonald, van Delden en J. Ahmud. Het dagelijks bestuur van de vereniging is, de voorzitter J. de Windt, secretaris R. Felipa en penningmeester R. Genoveva.

En hier de namen van de prijswinnaars:

CANASTA: B. Wiesken, E. Sambo, M. Clarisse en J. Bernardus.
DOMINO: R. Genoveva, J. de Windt, J. Bernardus en R. Martha.
DAM: E. Martinez, B. Wiesken.
CASINO: R. Genoveva, J. Bernardus.
BILJART: J. Rodriguez, C. Paas.

Woehan. — Een brug voor treinen wegverkeer van anderhalve kilometer lang met twee dekken, over de Jangtse in Woehan (China), aan de bouw waarvan in september 1955 werd begonnen, is officieel geopend.

Internat. Corresp.-Week ook in ANTILLEN ingevoerd

Willemstad. — Sinds verscheidene jaren is men in sommige landen ertoe overgegaan één week van het jaar te beschouwen als een „Nationale correspondentie-week". De gedachte hiertoe is uitgegaan van John J. Gillen, oud-direkteur van de „Internationale Postdienst van de Verenigde Staten van Amerika", die nog steeds met al zijn energie en liefde voor de Postdienst in deze aktie een middel ziet de volkeren eens per jaar per brief nader te elkaar te brengen.

De opzet is, dat gedurende die week men elkaar benadert door tijd te maken voor een schriftelijke gedachtenwisseling. Dit kan eenieder doen door bv. onbeantwoorde brieven af te handelen. Bijna iedereen heeft zo'n stel brieven thuis liggen, die of erg lang op antwoord zullen moeten wachten, of niet meer zullen worden beantwoord. Dit was een van de doelstellingen van de „Nationale correspondentie-week". Zo zijn er meer, bv. het aanmoedigen van de schooljeugd tot het corresponderen met de buitenlandse schooljeugd, zoals bv. in Nederland gebruikelijk, onder toezicht van het Comité, opgericht onder auspiciën van de Vereniging voor Internationaal Jeugdverkeer, waarin naast vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven (boekhandel, papierhandel e.d.) ook een ambtenaar van de PTT als technisch adviseur optreedt.

Bij het organiseren van een dergelijke aktie komt het een en ander kijken, wil men komen tot resultaten, welke ook tot het eigen volk spreken.

Te Ottawa, tijdens het 14e Internationale Postcongres, is de „**Internationale Correspondentie-Week**" een feit geworden. Dit zal dus inhouden dat alle landen aangesloten bij de Wereldpostunie deze „Internationale Correspondentie-Week" met de daaraan verbonden verplichtingen op zich nemen. Dat het tijdvak 6 — 12 oktober als „Correspondentie-Week" is uitgekozen, houdt verband met het heugelijke feit, dat 9 oktober de oprichtingsdatum van de Wereldpostunie is.

De Posterijen van de Nederlandse Antillen zullen in de komende jaren dus ook niet achterblijven in deze nieuwe aktie. Zij willen nú al beginnen met eenieder op de Antillen die de sociale verplichting heeft onbeantwoorde brieven af te handelen aan te sporen dit deze week te doen. De Nederlandse Antillen kunnen nú al hieraan meewerken, wanneer het publiek deze week haar onbeantwoorde brieven gaat afhandelen!

Het Postkantoor op Curaçao hoopt onvoorziene omstandigheden voorbehouden, bij wijze van proef, ook iets voor het publiek, althans een groot deel daarvan in deze „Internationale Correspondentie-Week" te kunnen doen.

De uitgave van het Surinaamse ochtendblad „De Tijd" is gestaakt op last van de rechter-commissaris in het faillissement van de weduwe Wilhelmina Gerhardina Marcus—Leirbag.

Feest op PISCA

Willemstad. — Zaterdagavond vond er op Piscadera een feestavond plaats ter gelegenheid van het verblijf van de Carakeinse hockey-ers op Curaçao. Verschillende leden van C.H.C. en andere genodigden waren op deze feestavond aanwezig, alsmede onze sportkoningin mej. Myrna Halabi. Er was muziek en de aanwezigen maakten van de vrolijke tonen gebruik om hun benen van de vloer te laten gaan. De party viel bijzonder in de smaak der gasten.

Zondagmorgen werd het programma van de Venezolaanse gasten voortgezet met een paar uurtjes zwemmen op Piscaderabaai. De gasten hebben hiervan gretig gebruik gemaakt en na afloop werd hen om 12.00 uur in het paviljoen van Piscadera een lunch aangeboden door de C.H.C.

C.C.C. Kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat morgenavond om 21.15 uur over de Curom zal worden uitgezonden, zal een voorbeeld worden gegeven van een causerie uit de radiocursus „Openbaar Kunstbezit 1957".

Het verlossende woord:

AIRCONDITIONING!

SHON CAI WINKEL naar Suriname

Willemstad. — Het was Zondagmiddag een zeer gezellige drukte op het Dr. Albert Plesman luchthaven bij het vertrek van Chon Cai Winkel die voor een goed 14 dagen op uitnodiging van JPF de gast zal zijn van de Surinaamse regering. Het trof dat toevallig ook Dr. Favery, Minister van Volksgezondheid ook naar Suriname teruggaat met hetzelfde vliegtuig waardoor dus direkt de kennismaking kon plaats vinden. Behalve de vele familieleden van Chon Cai waren ook het voltallig bestuur van JPF aanwezig om hem uitgeleide te doen en de beste wensen voor een prettig verblijf te Suriname. In Suriname heeft zich ook een commissie gevormd bestaande uit de heren hr. Wim van Kanten, Wim Bos Verschuur en anderen die hun best zullen doen om Chon Cai de beste indrukken van Suriname mede te geven. De ondervoorzitter van JPF, de hr. Ro Bos Verschuur, is meegegaan namens JPF en zal begeleider van Chon Cai gedurende zijn hele reis, zijn.

Minneapolis Queen Of The Lake op Curacao

Willemstad. — Hedenmiddag zal per K.L.M. uit Kingston, waar zij 4 dagen verbleef, Miss Patricia Wilson, die voor 1957 te Minneapolis U.S.A., gekozen is tot „Queen of the Lake", voor een kort oponthoud op Curacao aankomen. Zij is in gezelschap van Miss Barbara Plannagar verslaggeefster van de Minneapolis Star en de heer Johnston, fotograaf van de Minneapolis Morning Tribune, deze „party" gaat morgen per K.L.M. door naar Guatemala voor een officieel bezoek. Op 13 oktober keert het gezelschap, wederom per K.L.M., terug naar Curacao voor een officieel bezoek van enkele dagen.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De straatdienst en de mobiele brigade maakten in het afgelopen week-eind 29 P.Vs op en verleenden 65 maal assistentie waarvan er 14 voor vechtpartijtjes.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling had in het afgelopen weekeind negen lichte aanrijdingen te behandelen met schaden van f. 40.— tot en met f. 500.—

Geld uit auto gestolen

Willemstad. — Zaterdag deed een man aangifte dat uit zijn auto die geparkeerd stond op de Manzanillaweg f. 60.— was gestolen.

Vechtende jongens

Willemstad. — Zondagmiddag waren op de Porto Ricoweg twee jongens met elkaar aan het vechten geslagen waarbij de een de andere met een fles aan zijn pols verwondde.

Met mes bewerkt

Willemstad. — Zaterdag had er een vechtpartij plaats waarbij de vrouw C. de man B. met een mes snijwonden toebracht aan armen, schouder en voorhoofd.

Hij werd naar het hospitaal vervoerd.

Tot onze diepe droefheid is gisteren overleden onze geliefde echtgenoot, oom, pleegvader en vriend, de Heer

Antonius Paschalis Dorothaal,

in de gezegende leeftijd van 80 jaar.

De begrafenis zal plaats hebben heden, 7 oktober 1957 om 5 uur p.m. vanaf het sterfhuis Conscientiesteeg 26 op de R.K. begraafplaats aan de Rodeweg.

Wed. Rosaura Dorothaal
Familie Manuela Dorothaal
Familie G. C. Sprockel-Pop
Familie G. E. Hellmund-Mosquera
Familie J. N. E. Hellmund-Pardo
Familie L. Lepelaars-Hellmund
Familie H. Schotborgh-Hellmund
Familie G. Lepelaars-Hellmund
Familie J. Kerrebijn-Hellmund
Familie H. J. Pop-Neuman
Familie Hein Neuman,
Ismael Cardoze

Hiermede brengen wij onze hartelijke dank aan allen, die hebben meegewerkt om het

Diamanten Jubileum

van onze

Eerw. Sr. Supérieure Luciana

en ons

Gouden Feest

onvergetelijk te maken.

Speciale dank aan het personeel van het Maria College inzonderheid aan de heer J. BOSMAN, die als organisator het feest zo schitterend heeft geleid.

Uit aller naam
Sr. SUPÉRIEURE LUCIANA

Frans-Egyptische besprekingen op financieel, economisch en cultureel gebied

Geneve. — Voor het eerst sedert de Suezcrisis van het vorig jaar zijn Franse en Egyptische delegaties voor besprekingen bijeengekomen. Aan de conferenties, welke te Genève in Zwitserland zijn begonnen, neemt een Egyptische afvaardiging deel, voorgezeten door Atafi Sonboel, een staatssecretaris van het Egyptische ministerie van financiën, en waarin ook bevindt een onder-gouverneur van de Egyptische nationale bank, dr Ahmed Abdoel Ela.

De franse delegatie staat onder leiding van Jean Norbert, inspecteur-generaal van het Franse ministerie van financiën.

De onderwerpen van dit eerste officiële contact tussen de twee landen sinds de gewapende aanval in november vorig jaar, liggen op het gebied van financiën, economie en cultuur.

Moskou. — Het Sowjet-Russische handelsblad „Trud" heeft vandaag de Britse handelsunie, die enkele maanden geleden heeft gebroken met de wereldorganisaties van handelsunies, verzocht zich weer met de wereldinstelling te verbinden. De reden van deze Britse houding was, dat Engeland meende dat er een communistische overheersing in de wereldunie was getreden.

Spelende sterritters vormen GEVAAR voor het verkeer

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Mijnheer de Redacteur,

Ik behoor tot de ouderwetse en wat achterlijke mensen, die nog nooit aan een autosterrit heb deelgenomen en dit waarschijnlijk wel nooit zal doen. Ik ben zelfs, naar ik verneem zeer verouderde techniek van dit soort kinderlijke genoegens voor grote mensen ook wel nimmer met enige kans op succes zal kunnen doen. Dat is mijn eigen schuld. Ik had de tekenen des tijds eerder moeten onderkennen en mij in het gild diergenen scharen, die deze begrepen. Dan was ik thans misschien een autosterrit-geleerde van klasse geweest, waarover men met ontzag spreekt en wiens physionomie bijna wekelijks prijkt in de plaatselijke bladen. Het heeft niet mogen zijn. Maar, mijnheer de Redacteur, ik kan de zon in het water zien schijnen. Als ik zondags de genummerde wagens met de gespannen en wat nerveuze gezichten achter de ruiten langs 's Heren wegen zie dwalen, dan denk ik: daar gaan ze weer onze hogeschool-rijders, onze raadseltjes-braintrust, die de legkaart en het krantenpuzzeltje al lang ontgroeid zijn en wier technieк reeds zulk een duizelingwekkende hoogte heeft bereikt, dat men in de kringen der ingewijden hun namen met hoogachting en eerbied uitspreekt. Radio en pers zullen mededelen, hoe ze om zo te zeggen feilloos en alsof zij zelf het traject hadden uitgezet naar de finish zijn gereden.

Zij krijgen een mooi klokje, of een reisnecessaire of wat de plaatselijke handel ook maar beschikbaar stelt en wachten met nog meer vertrouwen dan vroeger de volgende sterrit af.

Mijnheer de Redacteur, U zoudt allicht gaan denken, dat ik iets tegen autosterritten heb. Maar dat heb ik nu juist niet. Ik vind het prachtig als de mensen zich op onze eilanden waar toch al zo weinig vertier is, met spelletjes weten bezig te houden. Maar waar ik wel ernstig bezwaar tegen heb (en ik geloof zeker, dat ik hierin niet alleen sta), dat is dat deze spelletjes op de openbare weg ten koste van de veiligheid van het verkeer plaats vinden. Wanneer schoolkinderen het in hun hoofd zouden halen met hun fietsjes, wagentjes, autopedden of rolschaatsen spelletjes op de openbare weg te gaan organiseren, zouden zij spoedig tot de orde geroepen worden, omdat zij het leven van zichzelf en van anderen nodeloos in gevaar brachten. Doch wanneer grote mensen, die in hun auto spoorzoekertje spelen, allerlei verkeersregels overtreden, denkend dat de openbare weg hun speelterrein is waar zij vrij kunnen dartelen zonder zich aan welke regels ook te storen, dan wordt dit blijkbaar getolereerd.

Het komt herhaaldelijk voor, dat deelnemende automobilisten door hun weifelende houding, het zonder richting aangeven afslaan, het plotseling stoppen en het niet houden van het rechter gedeelte van de weg hun mede-automobilisten in gevaar brengen. Niet zelden wordt midden op de rijweg gedraaid, omdat men zich in de route vergist heeft, en men het normale verkeer maar wachten, tot de spelletjes doende dames en heren de weg weer vrij hebben gemaakt.

Wat ik gisteren meemaakte, slaat alles wat ik tot nu toe op dit gebied heb gezien. De Berg Altena was gedurende een respectabele tijd speelterrein van de autosterritters, en het gewone verkeer kwam er totaal niet aan te pas. Deze beruchte bottleneck was volkomen geblokkeerd en er zat minder schot in het verkeer dan op het drukste moment van een doordeweekse morgen. Toen dit lang genoeg geduurd had en de file in een slakkengangetje naar de top was gezeuld, begon het de ingesloten automobilisten, die reeds claxonnerend van hun ergernis hadden doen blijken, te vervelen en zij begonnen te doubleren. Doch op dat moment sloegen een aantal spelende auto's links af en ontstond er op het gevaarlijkste punt van de Berg een wirwar, die geen slecht figuur geslagen zou hebben op een der kruispunten van het Parijse Montmartre.

Verondersteld, dat zich in het vastgelopen verkeer een ambulance-wagen of een brandweerauto of een dokter die op weg was naar een patiënt had bevonden. Dan waren deze evenzeer door de puzzelende autosterritters ingesloten geweest als de rest van het verkeer. Een verkeersagent heb ik niet gezien. Wel heb ik achteraf vernomen, dat deze autosterrit door de Politie Sport Vereniging was georganiseerd. Oef! Oef!

Automobilist.

(Naschrift van de Redaktie. — Wij zullen de laatste zijn om iets kwaads van de politie te zeggen. En zeker niet van de verkeerspolitie, omdat die het op ons eiland, waar de wegen op het nog dagelijks toenemende verkeer totaal niet berekend zijn, zeer moeilijk heeft.

Toch kunnen wij wel enigszins met inzender meevoelen. Ook wij hebben op zondagochtenden bij herhaling dingen op de weg meegemaakt als waarover inzender rept. Of de sterritten daarom van de openbare weg zouden moeten verdwijnen, is een andere zaak. Misschien kunnen bepaalde maatregelen genomen worden, waardoor het gevaar voor het verkeer tijdens deze sterritten tot een minimum wordt gereduceerd. Wij herinneren ons, dat de Staf van de Mijnmaatschappij Curaçao een sterrit gehouden heeft op eigen terrein. Dit is natuurlijk een alleenstaand geval. Doch door althans een gedeelte van een dergelijk rit over een afgesloten of misschien tijdelijk afgezette dan wel bijzonder door verkeerspolitie bewaakte wijk te leiden kunnen inconvenienten als door inzender opgesomd wellicht worden voorkomen.)

AGENDA

West-End.
„Slander" om 19.00 en 21.00 uur
Cinelandia
„Ustedes los Ricos" om 19.00 en 21.00 uur.
Roxy:
„Beyond a reasonable doubt" om 19.00 en 21.00 uur
Caribe.
„Deep in my heart" om 20.00 uur

WIT-GELE KRUIS
Zuster Caprino tel: 23526
Zuster Veeris tel: 35747.
Kantoor: tel. 23773
Nachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad inl. tel: 2400
Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman tel: 4504

C. S. M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel 2459—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2080
Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg
tel: 3938
Theater Asiento:
Geen Voorstelling.

Londen. — Engeland heeft de conventie van Genève van 1949, voor de behandeling van krijgsgevangenen en andere slachtoffers, geratificeerd. Dit heeft het Britse ministerie van buitenlandse zaken vandaag bekend gemaakt.

De Eilandsverordening eigendomsverkrijging VOLKSWONINGEN

Wie heeft gelijk: de regering of het eilandsbestuur?

Willemstad. — De heer J. Oenes, die de Democratische Partij mede vertegenwoordigt in de Curaçaose Eilandsraad en zoals bekend een afwijkend standpunt innam met betrekking tot de „Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curaçao", doet ons het volgend schrijven toekomen.

Met belangstelling heb ik kennis genomen van de publicaties in Uw blad betreffende de „Eilandsverordening eigendomsverkrijging volkswoningen Curacao" en het Landsbesluit waarmede goedkeuring aan die verordening werd onthouden. Uit de vele betogen meen ik drie hoofdpunten te kunnen lichten, welke ten deze van belang zijn, en dit zijn: a) het eigendomsrecht van de koper van een volkswoning, b) het erfpachtsrecht op de onderliggende grond dat aan deze koper wordt verleend en c) de spaarregeling.

Bij de bespreking van deze punten zal ik er van uitgaan, dat Prof. Mr. de Grooth de *juridische* houdbaarheid van de betrokken eilandsverordening heeft aangetoond. Ik moge hierbij opmerken, dat de goedkeuring aan een eilandsverordening kan worden onthouden op gronden ontleend aan het algemeen belang, zodat de Regering geenszins verplicht was de juridische onjuistheid van de verordening aan te tonen. En het wil mij juist voorkomen, dat uit het gedegen juridische betoog van Prof. Mr. de Grooth tevens argumenten kunnen worden geput, welke het gewraakte besluit van de Regering, althans ten dele, rechtvaardigen, zoals uit het volgende moge blijken.

Waar gaat het nu om? Het eilandgebied, dat op eigen terrein een volkswoning heeft gebouwd, draagt deze woning in eigendom over aan de huurder ervan, die eigenaar wenst te worden, en vestigt bij dezelfde akte ten behoeve van die koper een erfpachtsrecht op het stuk grond, waarop de woning is gebouwd.

In de eerste plaats nu: *het eigendomsrecht*. De koper denkt hiermede het meest volstrekte recht op de woning te verkrijgen. Uit het betoog van Prof. Mr. de Grooth blijkt echter, dat hij aan dit recht bitter weinig heeft; hij zou de woning mogen verkopen of met hypotheek bezwaren als dekking van een geldlening, maar zal in de praktijk niemand vinden, die onder de gegeven omstandigheden bereid zal zijn de woning te kopen of hem daarop geld ter leen te verstrekken. M.a.w. het juridische eigendomsrecht van de koper is *economisch zinloos*. Dit betekent dus, dat de koper denkt een woning in eigendom te krijgen, doch dat hij practisch gesproken slechts het recht krijgt om de woning te gebruiken en te onderhouden zolang zijn erfpachtsrecht op de onderliggende grond duurt. Men kan nu wel aan die koper uitleggen, dat hij toch „juridisch" eigenaar is van de woning, maar aan een juridisch woordenspel, dat hij vermoedelijk toch niet begrijpt, heeft hij niets. Geen wonder dus, dat de koper, die vrijwel altijd tot de kleine lieden zal behoren, zich bekocht zal voelen.

De onderhavige eilandsverordening moge juridisch volkomen waterdicht zijn, doch zij is op morele gronden onaanvaardbaar, omdat zij indruist tegen de rechtsovertuiging, welke in het Antilliaanse volk leeft. Dat hier strijd is met het algemeen belang, behoeft verder nauwelijks betoog, zodat de Regering reeds op deze grond gehouden was goedkeuring aan de eilandsverordening te onthouden.

In de tweede plaats: *het erfpachtsrecht*. Dit zakelijke recht komt het eigendomsrecht het meeste nabij. Staat het echter vast, dat hier inderdaad sprake is van een zakelijk erfpachtsrecht? Het te verlenen erfpachtsrecht zal niet mogen worden vervreemd of bezwaard en er zijn auteurs, die menen dat onvervreemdbaarheid van het erfpachtsrecht het wezen van dat recht aantast, zodat in zulk een geval slechts een *persoonlijk* recht ontstaat. Wie moet uitmaken welk soort recht — zakelijk of persoonlijk, met alle daaraan verbonden gevolgen — krachtens de onderhavige eilandsverordening zal zijn geschapen? Noch de Regering, noch de Eilandsraad, noch het Bestuurscollege, doch uitsluitend de *rechter* zal hieromtrent een bindende uitspraak kunnen doen.

Kan men nu, mede gelet op het hiervoren betoogde omtrent het eigendomsrecht van de woning, het scheppen van een dergelijk aanvechtbaar „erfpachtsrecht" in het algemeen belang achten? Hierover is wellicht verschil van mening mogelijk, doch het komt mij voor dat de Regering deze vraag terecht ontkennend heeft beantwoord.

In de derde plaats: *de spaarregeling*. Prof. Mr. de Grooth is van oordeel, dat de Regering geen zeggenschap toekomt op het terrein van de onderwerpelijke spaarregeling, al is deze dan opgenomen ter bevordering van de bijzondere erfpachtregeling. Niet zonder schroom en met alle bescheidenheid moge ik hiertegenover het volgende stellen. Noch uit het opschrift, noch uit de overweging van de eilandsverordening blijkt van enige bedoeling om een spaarregeling op zich zelf in het leven te roepen. Integendeel, de eilandsverordening zelf verbindt de spaarregeling krachtens artikel 5 jo. artikel 2 onafscheidelijk aan het verkrijgen van eigendomsrecht op de woning en erfpachtsrecht op de onderliggende grond. De spaarregeling behoort dus zonder twijfel tot het complex van voorwaarden en bepalingen dat deze verkrijging mogelijk maakt. En het lijkt mij niet aannemelijk, dat het in de bedoeling van de wetgever heeft gelegen de Regering het recht te ontzeggen om enig onderdeel van zodanig complex van voorwaarden en bepalingen in haar beslissing te betrekken.

Met betrekking tot de rentevergoeding moge het volgende worden opgemerkt. Zolang de huurder van een volkswoning aan de spaarregeling meedoet, uiteraard met de bedoeling om t.z.t. de woning te kopen, wordt 3% rente op zijn spaarrekening bijgeschreven. Dit kan enige jaren duren, waarna de spaarder zich om redenen buiten zijn wil gedwongen ziet van het sparen af te zien. De hem tegoedgeschreven rente wordt thans *met terugwerkende kracht* teruggebracht op 1% per jaar. Het behoeft wel geen betoog, dat in de praktijk in de loop der jaren vele van dergelijke gevallen zich zullen voordoen. Dit systeem moge juridisch onaanvechtbaar en in Nederland gebruikelijk zijn, doch het ingeboren rechtsgevoel van de Antilliaan verzet zich hiertegen, zodat ook in dit opzicht strijd met het algemeen belang dient te worden aangenomen. En waarom moet men trachten een dergelijk systeem er door te drukken, terwijl er toch ook een andere, meer aanvaardbare mogelijkheid bestaat, waarmede het gewenste doel even goed kan worden bereikt?

Overigens moge in het algemeen worden opgemerkt, dat nergens blijkt dat de Regering het niet eens zou zijn met de bedoeling van de Eilandsraad, zoals deze tot uitdrukking komt in de overweging van de eilandsverordening, t.w.: „dat het gewenst is het eigen huisbezit van de minder draagkrachtige bevolkingsgroepen te bevorderen en in verband daarmede regelen te stellen voor de verkrijging in eigendom van volkswoningen door huurders van deze woningen". De Regering schijnt slechts met de Raad van mening te verschillen over de vraag hoe het beoogde doel dient te worden bereikt en acht het door de eilandsverordening gekozen systeem meer op morele dan juridische gronden onaanvaardbaar. Terecht, naar het mij voorkomt. Ook het betoog van Prof. Mr. de Grooth wijst er implicite op, dat het op z'n minst twijfelachtig is of de onderhavige eilandsverordening inderdaad bezitsvorming bij de minder draagkrachtige bevolkingsgroepen bevordert.

Het heeft er veel van, dat de werkelijke bedoeling van het Landsbesluit, waartegen beroep is aangetekend, niet geheel is begrepen. Toegegeven moet worden, dat het Landsbesluit zelf enigermate hieraan debet is, omdat het niet voldoende duidelijk is geformuleerd en tekenen van haastwerk vertoont.

Indien de Eilandsraad niet alleen formeel juridisch, doch ook in feite, op een voor het volk begrijpelijke en aanvaardbare wijze, de beoogde bezitsvorming wil bevorderen — en deze wil neem ik gaarne a priori aan — dan zal dit College niet beter kunnen doen dan een nieuwe verordening in het leven te roepen, waaruit *duidelijk en ondubbelzinnig* blijkt:

a) dat de koper zowel grond als woning in volle eigendom krijgt, hetzij na afbetaling van de koopprijs (huurkoop), hetzij direkt met een hypotheek er op als zekerheid voor de betaling van het verschuldigde; dan wel

b) dat de koper de woning in volle eigendom krijgt, met een zakelijk erfpachtsrecht op de onderliggende grond, en wel op zodanige wijze, dat hij vrij is zijn recht te vervreemden en te bezwaren.

Wenst men te voorkomen, dat de woningen in handen komen van (groot)- grondbezitters, dan zou hoogstens b.v. kunnen worden overwogen te bepalen, dat vervreemding slechts kan geschieden aan personen met een inkomen beneden een bepaalde redelijke grens, dan wel aan personen die geen onroerende goederen bezitten of onroerende goederen bezitten tot een gezamenlijke redelijke waarde, met dien verstande nog altijd, dat in bijzondere gevallen hiervan moet kunnen worden afgeweken, ten einde ernstige benadeling te voorkomen van de koper van een woning, die deze woning op een gegeven ogenblik van de hand wenst te doen.

Stomdronken leidekker in 170 m. hoge zendmast

Flensburg. — Monteurs, die in een nieuwe zendmast van de Noordduitse Radio-omroep bij Flensburg klommen om verder aan de bouw van dit 170-meter hoge gevaarte te werken, troffen boven aangekomen tot hun grote verbazing een stomdronken leidekker aan, die zijn roes zat uit te slapen. De 32-jarige leidekker kon met veel moeite naar beneden getakeld worden. Hij heeft later tegenover de politie verklaard dat hij 's nachts, van een feestje op weg naar huis, langs de zendmast was gekomen en de verleiding om er in te klimmen niet had kunnen weerstaan. Hij had een fles bij zich waaruit hij zich onderweg moed had ingedronken. Eenmaal boven aangeland was hij in slaap gevallen.

Johannesburg. — In Johannesburg is woensdag een tram zonder bestuurder „op hol geslagen". Toen de wagen na drie gevaarlijke bochten en een afstand van ruim anderhalve kilometer met een forse klap tegen een andere tramwagen tot stilstand kwam, bedroeg de onderweg aangerichte schade circa honderdduizend gulden en 31 gewonden.

Staat van beleg in ARGENTINIE

Buenos Aires. — Vrijdagavond is in de stad en provincie Buenos Aires de staat van beleg afgekondigd voor de duur van dertig dagen. De onderminister van Binnenlandse Zaken heeft de pers medegedeeld, dat deze maatregel is genomen om de regering in staat te stellen haar plannen uit te voeren met het oog op de algemene verkiezingen, die in februari 1958 zullen worden gehouden. De Argentijnse politie zou driehonderd agitatoren hebben gearresteerd.

Waarnemers toonden zich verrast over de afkondiging van de staat van beleg. Een zo vergaande maatregel tot beëindiging van de sociale onrust hadden zij niet verwacht. Men bracht verder deze maatregel in verband met berichten over ontdekking van een tegen de Argentijnse regering gerichte samenzwering van aanhangers van ouds-president Peron in Chili.

YEHUDI MENUHIN

Wonderkind wordt groot musicus

(Van een medewerker in Nederland)

Bij de uitgeverij „Nieuwe Wieken" te Amstelveen is in vertaling van Willem Brederode een boek verschenen, geschreven door Robert Magidoff met als titel „Yehudi Menuhin". Het is de biografie van de grote violist en het poogt het fenomeen Menuhin zo duidelijk mogelijk te belichten. Natuurlijk is ook Magidoff er niet in geslaagd, hoe voortreffelijk zijn werk ten opzichte van de violist, zijn leven en werk ook genoemd mag worden, het genie van de kunstenaar te verklaren. Het is met grote zorg dat hij alle levensomstandigheden van Menuhin heeft nagegaan. Hij heeft alle personen die in handel en wandel betrokken waren, geïnterviewd; hij heeft uren en dagen met de violist zelf gepraat; hij bezocht de plaatsen waar deze gewoond en geleefd heeft, kortom, hij heeft niets van de uiterlijke omstandigheden, waarin het jonge en oudere genie zich heeft ontplooid en bewogen, verwaarloosd om ons in te lichten. Desondanks blijft het raadsel: Menuhin, ook nu nog onopgelost.



Verrukt en vol huiver hebben we het jongetje zien en horen vioolspelen: in het Amsterdams Concertgebouw onder Mengelberg. Het kind speelde Mozarts concert voor viool en orkest in A gr terts voor de pauze en daarna: Beethoven. Mengelberg was onder het tweede deel van het concert der concerten zijn aandoening niet meer meester en de gánse zaal wist, met hem, dat zij hier iets beleefde dat tot de schoonste ervaringen zou gaan behoren die een mens op aarde te genieten kan krijgen. De kleine, beetje dikke, blonde knaap bespeelde met een zwierige achteloosheid zijn kostbare Khevenhüller en met de autoriteit van de waarlijk geroepenen schonk hij de toehoorder de verrukkelijke sensatie deel te hebben aan de harmonie der sferen die voor luttele ogenblikken hoorbaar werd voor de gewone sterveling.

Wat moet de kleine, zachtzinnige Mosje Menuhin gedacht hebben toen hij op een goede dag ervoer dat hij een door God begenadigd genie het leven had geschonken en wat moet er zijn omgegaan in de allesbehalve robuste, trotse en ongenaakbare Marutha Sher, die hem getrouwd had? Het kind wist van niets. Hij heeft tot zijn twintigste jaar onder een wolk geleefd, over hem heen gespreid door de hardnekkige, uitermate halsstarrige en niemand ontziende, heerszuchtige moeder, terwijl buiten die afgesloten sfeer de voormalige joodse onderwijzer, Mosje, zich ontwikkelde tot een luidruchtige, spijkerharde zakenman om het genie en zijn familie maatschappelijk te laten arriveren. Het kind speelde. De leraren waren stomverbaasd en verklaarden alras dat de techniek geen geheimen meer voor hèm bezat, die de ouders uit wraak omdat hun, als Joden, een huis geweigerd werd, een naam gaven die: Jood betekent, en niets anders. Yehudi en zijn twee zusjes Hephzibah — Hebreeuws voor „de verlangde" — en Yalta, genoemd naar de geboorteplaats van de moeder in de Krim, studeerden muziek. En vrijwel dat alleen. In dit kleine gezin heerste het matriarchaat. Niemand had iets te zeggen behalve Marutha. Zij decreteerde, zij besliste alles. Zij leerde de kinderen de talen die zij nodig zouden hebben in hun carrière. Zij maakte dagorders en programma's. Zij sloot haar huis voor iedere buitenstaander en weerde op vaak beledigende wijze de weinige intimi. Zij kleedde de kinderen op een wijze die meer dan belachelijk was. Zij besliste over de speeltijd, over de drie uur „in de buitenlucht" die de kinderen per dag waren toegemeten. En noch Mosje, noch Yehudi of de meisjes hebben zich ooit tegen haar verzet. Tot het leven zelf ingreep.

Uit dit boek wordt het duidelijk dat Yehudi, men zou kunnen zeggen, louter en alleen om dat verstikkende ouderlijke huis te ontvluchten, nadat hij een paar maal een meisje had ontmoet, haar van Amsterdam uit telefonisch ten huwelijk vroeg en trouwde. Dadelijk volgden de dochters zijn voorbeeld, terwijl Yalta nauwelijks vijftien jaar oud was. Allengs heeft toen Yehudi de bindingen met de verloren vrienden weer hersteld, al was het soms moeilijk.

Maar dat verkeren onder de wolk is misschien noodzakelijk geweest voor de uiterst snelle rijping van het genie,

Strijd op leven en dood tegen de demon van de middag

want Menuhin blijft uniek onder alle wonderkinderen. Hij heeft, en dat is eigenlijk het meest belangwekkende in dit interessante boek, de demon van de middag bestreden op een wijze die onze bewondering ten top doet stijgen. Jarenlang is hij de duurst betaalde, vergode violist geweest. Dan, plotseling, weet hij zeker dat hij allengs, zonder het zelf goed te beseffen, in een groef is geraakt. Met man en macht, met de inzet van zijn gehele grote persoonlijkheid, met de nederigheid van de grote mens, met de wijsheid van het oude volk zelf, begint hij opnieuw. Alles wat hij jarenlang intuïtief heeft gedaan, moet hij nu gaan proberen bewust uit te voeren. Het wordt een strijd op leven en dood, die allen die hem door de talloze concertzalen de wereld over gevolgd hebben, met spanning, met pijn, met ongeduld soms, maar immer met eerbied hebben gevolgd. En het resultaat? Menuhin is nog steeds de grootste violist ter wereld. Meer: hij is een van de grootste kunstenaars die op deze planeet hun kunst uitoefenen.

Ik herinner me een uitvoering van de solosonate van Bartòk, een werk dat de meester voor hem geschreven heeft en op zijn aanwijzingen verbeterd en veranderd. Het is al jaren geleden. Bartòks Sonate was toen een vrijwel onbekend, zeer moeilijk, zeer modern werk. Van het publiek „begreep" er vrijwel niemand iets van. Deze wonderlijke klanken, accoordstapelingen, ritmen, die even complex waren als de harmonieën en melodieguirlanden, waren voor de meesten een terra incognita. Maar Menuhin speelde het. En iedereen ervoer dat er iets groots gebeurde. Na afloop viel toen het woord: Johannes de Doper. En inderdaad: hij was als de Voorloper in de woestijn. Hij sprak over zaken die men niet redelijk kon beseffen. Maar dat het woorden waren van ontzaglijke diepgang, daarvan was een ieder zeker. En zo is het gebleven. Menuhin musiceert en dan staat er niet een super-de-luxe Stehgeiger fantastisch op een mooie viool te spelen, maar dan is er geen plaats meer in de psyche van de luisteraar om aan techniek te denken. Als Menuhin speelt dan hoort men alleen muziek. En dat is het grootste wat er van een muzikant gezegd kan worden.

Men moet dit boek lezen. Allereerst iedereen die aan Menuhin herinneringen heeft, die lijken op de zojuist aangehaalde. Dan ook de lieden die beweren dat Menuhin verstard is, dat de bron is opgedroogd. Dat hij koel is geworden, dat de krater is uitgeblust, dat de kleuren verbleekt zijn en de mens tot een beeld is verijsd. Dan allen, die overal waar zij het genie ontmoeten, God danken voor deze gebeurtenis en zoiets is, naar we allen weten, té zeldzaam dan dat men de gelegenheid om iets meer te weten te komen van een waar genie, niet zou aangrijpen. Dan: alle kunstenaars die met problemen worstelen, die analoog kunnen genoemd worden aan zulke, welke Yehudi te verduren kreeg. En dan nog allen die nieuwsgierig zijn naar de mens Menuhin, die van argeloze knaap moest groeien tot een door smart en ellende gerijpt mens; die in dienst der mensheid, zonder onderscheid te maken in ras, kleur, nationaliteit, overtuiging, geloof zoveel werk heeft verzet, dat het de ijverigste onder ons bang om het hart maakt, uit vrees lui te zijn. En op hen, die menen dat kunst niet de gehele mens zou opeisen, is dit boek de meest grandioze aanval die men zich zou kunnen bedenken.

Het is merkwaardig dat bij zoveel bijzonderheden die vermeld worden zonder er doekjes om te winden, zoveel discretie werd betracht in deze biografie. Nergens wordt overdreven of worden er lyrische passages ingevoegd die de schrijver Magidoff als vriend zou hebben kunnen inlassen; hij blijft nauwkeurig verslag doen van een van de merkwaardigste levensgangen onder de zon. Dat ook hij het wezen van het genie niet heeft kunnen peilen, is hem van tevoren duidelijk geweest. Hij heeft het niet gepoogd. Nederig, opmerkzaam, vol aandacht en voortreffelijk gedocumenteerd heeft hij het werk gedaan.

Menuhin is nu in 1957, één-en-veertig jaar oud. Hij is in de kracht van zijn leven. De Amerikaanse schrijfster Willa Cather, een van de weinige intieme vriendinnen van de violist, heeft eens in een crisis de woorden van Shakespeare voor de jonge Yehudi aangehaald: Het verleden is slechts een voorspel. Naar zijn laatste prestaties te oordelen is Menuhins eigenlijke leven zoeven begonnen.



Yehudi Menuhin in Ville d'Avray. Eerste rij: Yalta, Hepzibah en Yves Ciampi; tweede rij: Enesco, Yehudi, Alfred Cortot; derde rij: mevr. Ciampi, de dirigent Nicolaï Sokolov, Jacques Thibaud, Jan Homburg, vierde rij: Marcel Ciampi en Saun Franko.

Society - huwelijk in Maastricht

Maastricht. — Onder grote belangstelling is dezer dagen te Maastricht een dochter van de commissaris van de koningin in Limburg, de 24-jarige mej. Marianne L. Ph. Houben in het huwelijk getreden met mr. Herman J. A. M. Schaepman, 28 jaar, procuratiehouder van de Nederlandse Handelmaatschappij, kantoor Maastricht. Nadat ten stadhuize ten overstaan van mr. W. baron Michiels van Kessenich, burgemeester van Maastricht, het burgerlijk huwelijk was gesloten, had om half elf in de St.-Servaaskerk de kerkelijke huwelijksplechtigheid plaats.

Mgr. P. J. M. Jenneskens, deken van Maastricht droeg de plechtige huwelijksmis op, geassisteerd door familieleden van het bruidspaar pater L. Alting von Geusau, O.F.M. als diaken en pater E. van der Ven, diaken en pater E. van der Ven S. J. als subdiaken, Pater van der Ven heeroom van de bruid, hield tevens de feestpredikatie. Als getuigen traden op een broer van de bruid, mr. P. H. J. M. Houben, ambtenaar bij het ministeri van buitenlandse zaken te Den Haag en een broer van de bruidegom mr. C. L. M. Schaepman, referendaris bij het ministerie van defensie te Den Haag.

Vele hoge gasten woonden de huwelijksplechtigheden bij, o.a. de commissarissen van de koningin in Noord-Brabant en Overijssel; mej. mr. J. Geldens, particulier secretaresse van prinses Wilhelmina, en de vlootaalmoezenier lt.-kol. Van Voorst tot Voorst S.J.

Op de receptie, welke nadien op het gouvernement werd gehouden, verschenen o.a. leden van het provinciaal bestuur en vele burgemeesters. Ook bereikten het bruidspaar vele telegrammen.

De H. Vader zond het bruidspaar Zijn apostolische zegen.

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR



24—36 Eric kan een rilling niet onderdrukken bij de derde moord, welke zich in zo korte tijd voor zijn ogen afspeelt. Eensklaps krijgt Saran's onbegrijpelijk, geheimzinnig gedrag een vreselijke betekenis. Het kan haast niet anders, of de Koning van de Ulaid is een volslagen krankzinnige! Terwijl deze gedachten door Eric's hoofd spookt, maakt de laatste van de vier krijgers zich op om zijn huid zo duur mogelijk te verkopen. Vóór Saran of de hoofdman nieuwe pijlen op hun boog kunnen leggen suist zijn speer hen tegemoet en de hoofdman zakt ontzield in elkaar. Ogenblikkelijk zoekt Saran dekking. Ook de krijger duikt weg achter een groepje bomen. Eric wacht echter het verdere verloop van deze strijd niet af. Die twee hebben voorlopig hun handen vol aan elkaar en in die tijd kan hij er mooi vandoor gaan. De daad bij het woord voegend sluipt hij omzichtig weg, om het, zodra hij uit het gezichtsveld van de twee kemphanen, is, op een lopen te zetten. Nu het ergste gevaar geweken is, moet hij vóór alles zijn handen zien vrij te maken, Maar hoe?. In de boeien om zijn polsen is geen beweging te krijgen. Hoe hij ook rukt en trekt. De enige oplossing is, het met een scherp voorwerp te proberen, een steen bijvoorbeeld. Terwijl hij zoekend rondkijkt, schalt eensklaps een kreet door het woud.

„Noorman, kom te voorschijn! Alles is veilig". Eric huivert. Dus Saran heeft nu ook de vierde krijger gedood! De roep wordt weer herhaald, maar Eric slaat er geen acht meer op.

Als de Koning van de Ulaid denkt, dat hij zich door een zo doorzichtige list om de tuin laat leiden, vergist hij zich! Wel luister toch naar mij. Het is een misverstand." Eensklaps breekt de stem af. Dan een luid hulpgeroep, gevolgd door een rauwe gil. Aarzelend staat Eric nu stil. Is dit ook een krijgslist?

„JOODSE BACCHANTE MET DE SCHOUDERS VAN EEN HYENA"

Wel Nederlands bloed, maar niet het Saartje uit de Amsterdamse Jodenbreestraat

(Van een medewerker in Nederland)

Wie naar de afkomst van Sarah Bernhardt speurt, verdwaalt in een doolhof. Frankrijks vraagbaak „Larousse" zelfs heeft zich laten verstrikken in het warnet van leugentjes, liaisons, falsificaties en vergissingen dat om Sarah is geweven. De actrice is waarschijnlijk geenszins het Saartje uit de Amsterdamse Jodenbreestraat, zoals zo graag beweerd wordt. Haar moeder, die zwerflustige, al te toegankelijke schone Youli, was net vijftien toen Sarah ter wereld kwam. Ze was uit haar geboorteland Nederland naar Parijs gereisd. Sarah's vader, de man die haar in een klooster liet opvoeden en dopen, gaat gehuld in een merkwaardige anonimiteit. Hij stierf vrij jong. Meermalen bezocht de godin van het Franse toneel haar familieleden in ons land, de Van Kinsbergens, armoedige saltimbanques, en wie er ook meer aan hen vermaagschapt waren.

Sarah's eerste optreden in ons land viel in de Goede Week van 1880, midden in de periode van haar volmaakte creaties. De pennevoerders van professie zonnen van te voren op de bloemrijkste kwalificaties die de lange lijst van Franse zouden aanvullen. De „kleine tijgerin", de „Joodse bacchante met het brede voorhoofd en hyenaschouders", de „engelachtige tzigane" met de „gestalte van een riethalm aan de serafijnen oevers van Lamartine's meer", verwachtte in ons land toch zeker een uitbreiding van haar literaire menagerie. Op dit tijdstip van haar leven was ze nog „la princesse lointane", de dweepster die in haar jeugd verkoos non te worden maar naar het Conservatoire werd gezonden. Hoewel de betiteling „Madame Barnum" nog bedacht moest worden, had ze reeds de grote trom, als haar meest geliefde instrument verkozen. Parijs sprak er over dat ze 's nachts sliep in een met witte zijde bedekte doodkist. Ze omringde zich met een pleiade van eminente kunstenaars en vermaakte zich in haar hotelkamer met jonge leeuwen. De wervelstorm van haar leven moest nog goed losbarsten, maar in het tengere, vrij zwakke wezentje manifesteerde zich al de grenzeloze honger naar roem, haar eerzucht en het niet te doven vuur van haar energie. Onverzadigbaar als ze was, joeg ze tot et eind van haar leven op steeds heviger emoties, verlangde ze steeds kleuriger vuurwerken. Roekeloos waren haar klautertochten over de Bretonse kustrotsen, uitputtend haar dagen met telkens andere stunts. Vooral later toen haar betoveringskracht en virtuositeit voornamelijk berustten op stereotiepe glimlachjes en gebaartjes en haar onbetwistbare kunstenaarschap meer en meer taande.

Duivelin of engel

La divine Sarah, schilderes en beeldhouwster met talent, journaliste en ballonvaarster, goed en onverdraagzaam tegelijk, onbeteugeld in fantasie en oprechtheid, grillig en vasthoudend, smeet het goud met handenvol het raam uit terwijl de schuldeisers haar achtervolgden, werd tot in het extatische verguisd en verafgood. „Een duivelin," riepen haar vijanden. „Een engel," bewonderde haar publiek. Maar beide partijen vonden haar formidabel, weergaloos in alles en een baaierd van geruchten omgaf haar waar ze ook verbleef.

Ze overleed 26 maart 1923, in de armen van haar zoon Maurice. Ze was 79 jaar oud, maar ze leek dertig jaar jonger. Met tranen in de ogen opende de voorzitter van de Raad van Parijs de volgende dag de vergadering met de woorden: „Het is de hemel van onze stad die deze verblindende ster heeft zien rijzen en verlicht is geweest door het stralende van haar schone ogen." Sarah, die nooit wilde aanvaarden dat het toneel met zijn coulissen en hete schijnwerpers ook nog een grafkelder is waar avond aan avond onder applaus de eendagsvlinder van de speelkunst sterft, won op de dood. Ze was immers Frankrijks godin. Haar voortlevende roem zet nog bijna wekelijks pennen in beweging, die over haar, la divine Sarah, schrijven. Ze heeft er moeite genoeg voor gedaan, steeds voortgejaagd door haar sanguinisch en cholerisch temperament en met haar onbegrensde vitaliteit. Ze reisde nog de halve wereld af, speelde als 77-jarige nog bewonderenswaardige rollen, al was haar been geamputeerd en al kon ze op het toneel slechts zittend spelen. Ze schroomde ook niet zich tijdens de wereldoorlog in de loopgraven te begeven om voor de Franse militairen aan het front op te treden. Een paar jaar later wilde zij zich nog verloven met een jongeman.



Sarah Bernhardt op 37-jarige leeftijd en omstreeks de jaren, dat ze voor het eerst in Nederland optrad. (Foto Toneelmuseum)

Losbollige Griek

Ze is wel gehuwd geweest, met een elf jaar jongere, losbollige Griek, Aristide Damala, ook toneelspeler. Ze had hem bij haar gezelschap ingelijfd en gedwongen met haar te trouwen. De man was morfinist en Sarah verafschuwde hem al gauw even hevig als ze hem eerst liefhad. Toen ze, in haar kleedkamer zittend en zich schminkend, vernam, dat hij was gestorven, mompelde ze, losjes wat rouge aanbrengend: „zoveel te beter". Met hem trad ze ook nog in Amsterdam op, in Marguerite Gautier, een van die stukken die haar als het ware op het lijf geschreven waren.

In haar wedloop met de vergankelijkheid greep Sarah ook grote mannenrollen aan. In travestirollen wekte ze dikwijls eerlijke bewondering, maar de Hamlet die ze, een nieuwe stunt beproevend, in 1900 in Nederland liet zien, werd een teleurstelling. Haar verschijning, haar stem deugden al niet om de Deense prins te verbeelden, maar ook bleek dat Sarah weinig begreep van dit complexe karakter. Nederland betoonde zich niet meer zo geestdriftig als bij de eerste keer dat ze hier kwam, in 1880.

Ongewone bekoring

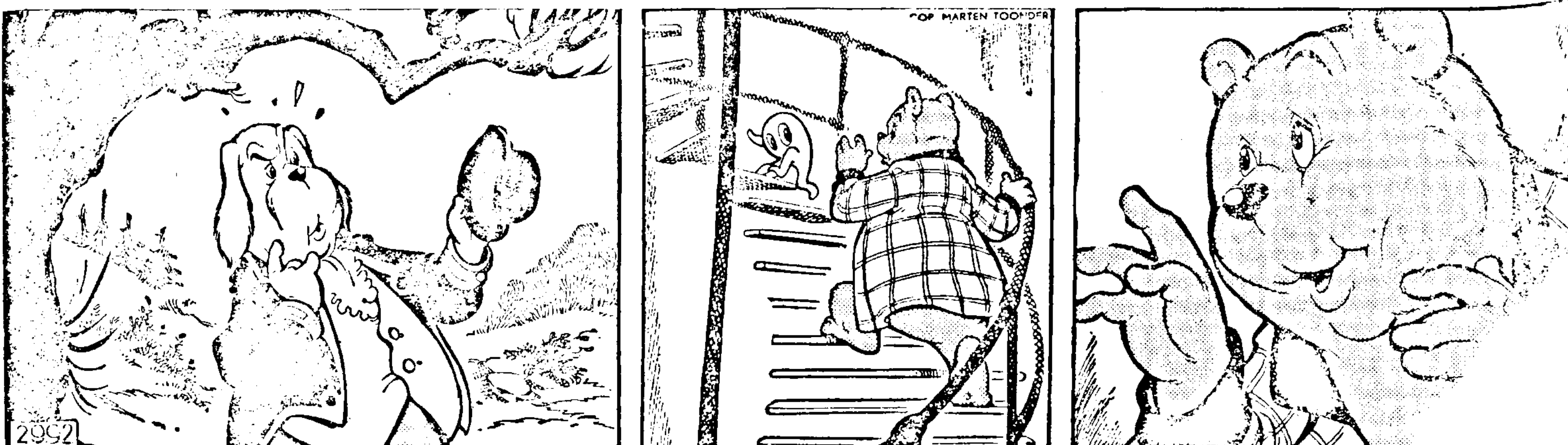
Haar eigenlijk broodmagere gestalte kwam iedereen poëtisch voor. Haar gelaat was bleek, smal en beweeglijk, de ogen diepblauw, gloeiden soms koortsachtig in de goudblonde, rossige nimbus van het haar. Alles aan haar was jong, ook mooi, of misschien, eerder ongewoon en van een nooit-aanschouwde bekoring. Zo arriveerde ze op Witte Donderdag op het Centraal Station, waar een groot aantal vooraanstaande persoonlijkheden haar opwachtte. Ze was de meeste van de artiesten van haar gezelschap vooruit gereisd. Bloemen en toespraken, in kwistige hoeveelheden, maakten de toneelspelster al duidelijk dat ook Amsterdam haar wist te bewieroken. Geduldig trapten buiten de gedresseerde paarden van Oscar Carré vonken uit de straatstenen. De opgepoetste landauers, waarvoor ze gespannen waren, glansden in een tedere lentezon en in de hoofdstraten van de stad stond dicht opeengepakt een grote menigte, helemaal juichensbereid. Het was te druk. Op aandrang van de toneelspeelster ging de rijtoer met een omweg naar het Doelenhotel. De uitgelopen stad verborg haar teleurstelling. 's Avonds zou Sarah Bernhardt optreden in het Grand Théâtre van Van Lier aan de Amstelstraat.

Het was half acht aanvangstijd, en er heerste achter de coulissen paniek. De overige leden van Sarah's gezelschap waren nog steeds niet uit Antwerpen aangekomen. Het publiek werd ongeduriger en een van de actrices, die gelijk met de diva was gereisd, trachtte de zaal met enkele monologen bezig te houden. Pas om negen uur meldden zich vermoeid de vertraagde reizigers, die niet geweten hadden dat ze paspoorten moesten bezitten om de vaderlandse grens te overschrijden. Nu dan, zo kondigde men opgelucht aan, zou de voorstelling werkelijk aanvangen. Terstond echter deed zich een nieuwe complicatie voor: de koffers met kostumes waren bij Rozendaal achtergebleven. Men zou in hemelsnaam maar de kleding gebruiken die kort geleden nog bij Van Lier had dienst gedaan bij de opvoering van „Orpheus in de onderwereld." Enfin, de nerveus geworden spelers begonnen met een bedrijf uit Phèdre van Racine. Het sloeg half tien.

Bij de eerste stappen die zij op de planken zette, verscheurden trompetfanfares de nu gespannen atmosfeer. De prima-donna werd op slag bevangen door een van haar beruchte driftbuien. „Ik had slechts een huldebetuiging willen brengen," stotterde Van Lier, volkomen van zijn stuk gebracht.

Het was een gedenkwaardige voorstelling, waarin Sarah's spel toch nog een onvergetelijke indruk maakte. Twee dagen later, bij haar tweede optreden, kreeg Sarah haar publiek in nog sterker ban. Haar aangrijpende spel, nu eens sober, dan virtuoos, soms aristocratisch, soms canailleus, bleef inderdaad van een aangeboren distinctie en smaak. Haar stem, die steevast zo klankvol genoemd werd als een harp, kon zangerig ruisen en schril door de ruimte vlijmen. Het naturalisme van haar speeltrant steunde op de beste tradities van de romantiek, die van haar kunstenaarsvrienden als Hugo, Dumas, Sardou en madame George Sand.

Heer Bommel en het Mengeldier



2992. Joost staarde enige tijd besluiteloos naar zijn zwarte hoofddeksel.

„Hoe kon ik die nu opzetten inplaats van mijn mooie, nieuwe, witte lophoed?" zo vroeg hij zich af. „Ik ben er zeer op gesteld, hoewel ik hem nog maar kort bezit — en het gaat toch niet aan om hem in de kelder achter laten? Nee, ik ga terug om hem te halen, als ik zo vrij mag zijn. Ik had hem trouwens nog niet eens betaald!"

Met deze gedachte draaide hij zich om en begon terug te lopen naar Bommelstein.

Daar was heer Ollie juist begonnen om achter het mengeldier aan de wenteltrap te bestijgen.

„Waar gaan we eigenlijk heen?" vroeg hij al klimmend. „Ik ken deze trap helemaal niet — en het is helemaal niet prettig om in je eigen huis een onbekende trap op te gaan, hoor. Je kunt zeggen wat je wilt, maar het is heel vreselijk om in een betoverd slot te wonen voor een heer van mijn stand. Als je tenminste begrijpt wat ik bedoel".

„Nee, dat begrijp ik niet", zei het mengeldier. „Juist voor een heer van Uw stand is enige verandering zo nu en dan heel gekleed. Maar wees gerust, we zijn gewoon maar op weg naar Uw papieren en Uw aantekeningen. Die liggen boven in de ivoren toren."

„De ivoren toren?" herhaalde heer Bommel. „Hm, dat klinkt niet zo slecht.

Eigenlijk klinkt dat wel gekleed — niet iedereen heeft een ivoren toren in zijn slot. Dan zit er misschien toch nog iets goeds in dit nachtmerrie-gebouw".

En opgemonterd door deze gedachte klom hij achter het vreemde diertje aan naar boven; steeds hoger en hoger......"

Een textielwinkel te Leeuwarden brandde geheel uit. Van het aldaar wonende gezin kwamen de moeder en twee dochters om. De vader werd zwaar gewond.

Mevr. Klaasesz opende „Femina" te Rotterdam

Rotterdam. — "Femina", de beurs voor mode en huishouding die dit jaar voor de tiende maal in Rotterdam en wel in de Ahoy- en Energiehal wordt gehouden, is geopend door mevrouw L. H. A. Klaasesz-De Bruyne, echtgenote van de commissaris der koningin in de provincie Zuid-Holland.

Na opgemerkt te hebben, dat de beurs een voor haar volkomen onbekend evenement is, zei zij, dat zij slechts houvast heeft kunnen vinden aan het propagandamateriaal en haar eerste verrassing was, dat het stichtingsbestuur niet uit vrouwen maar uit mannen bestaat. In het vervolg van haar toespraak concludeerde de mevrouw Klaasesz, dat de Nederlandse huisvrouw zich gelukkig mag prijzen, dat de automatisering en standardisering niet zover is doorgevoerd, dat zij haar individualiteit moet prijsgeven. Tenslotte verklaarde zij verheugd te zijn, dat Suriname op de beurs vertegenwoordigd is, omdat men met het land, zijn bewoners en produkten nog te weinig bekend is.

Tevoren had de voorzitter van het stichtingsbestuur, de heer O. van der Linden, o.m. herinnerd aan de eerste beurs in 1949, toen met 40 stands op een oppervlakte van 4500 vierkante meter had. Thans heeft men er 230 op 16.000 vierkante meter.

De genodigden, bij wie mr dr R.H. Pos, maakten vervolgens een rondgang over de expositie.

Mr H. L. de Vries, gecommitteerde voor Surinaamse zaken, heeft de afdeling geopend, die gewijd is aan Suriname en onder auspiciën van het commissariaat voor Surinaamse zaken in Nederland door een krediet van de Surinaamse regering tot stand is gekomen. Dit gedeelte van de beurs wil de bezoeker een beeld geven van het winnen van land- en bosbouwprodukten. Daarnaast zijn gebruiksvoorwerpen uit dit land te zien. Op aanschouwelijke wijze wordt getoond de verwerking van cacao, te beginnen bij het stekken van de Cocaoplant tot en met het fabriceren van de Chocolade. Surinaamse meisjes zullen in totaal 80.000 reepjes chocolade, 20.000 halfpondszakjes rijst en nog eens 20.000 citrusvruchten uitdelen. Verder zijn op de Surinaamse afdeling, die met planten en dieren uit diergaarde Plijdorp is aangevuld, hout-, Balata- en bauxietmonsters en sieraden uitgestald.

Paramaribo. — Dezer dagen kwamen in Suriname aan de heren Streepey (eerste vice-president van de Surinaamse Bauxite Maatschappij) Fawcett (legal advisor van de Alcoa) en Cherin (legal advisor) ten einde de besprekingen inzake het Brokopondo-projekt voort te zetten.

De strijdkrachten der V.S.

Washington. — Volgens een mededeling van het Amerikaanse ministerie van defensie omvatten de strijdkrachten 21 gronddivisies, 967 schepen en 42.000 vliegtuigen. Deze mededeling is vervat in een statistische opgave, die door het ministerie ter gelegenheid van zijn tienjarig bestaan werd gepubliceerd. De cijfers geven de situatie per 30 juni 1957 weer.

Wenen. — Op 8 en 9 oktober as. wordt te Wenen een reeks voordrachten gehouden over het thema „Arts en Openbare Mening", onder auspiciën van de persafdeling van de Oostenrijkse artsenkamer.

Denemarken zet Russische diplomaat uit het land

Kopenhagen. — Serge Smirnof, die genoemd wordt als assistent van de Sovjet-Russische militaire attaché in Denemarken, heeft van de Deense regering opdracht gekregen om het land voor de volgende week maandag te verlaten.

De Rus komt niet voor op de officiële lijst van de Russische vertegenwoordiging in Kopenhagen.

„De Rode Ster" valt memoires van Bradley aan

Moskou. — Het blad van het Russische leger, De Rode Ster heeft kritiek geleverd op het boek „Mémoires van een militair" van generaal Omar Bradley, de vroegere voorzitter van de Amerikaanse commissie van stafchefs, dat ook in de Sowjet-Unie is uitgegeven.

Kolonel Mochalof, een criticus van De Rode Ster, beschuldigt generaal Bradley van vooringenomenheid. Bradley heeft volgens hem de rol van het Amerikaanse leger in de tweede wereldoorlog overdreven en op alle mogelijke manieren de rol van het Sowjet-leger verkleind.

Zo verklaarde Bradley, dat de Amerikaanse doorbraak over de Rijn de Duitse hoop op verlenging van de oorlog en vredesonderhandelingen de bodem insloeg, doch volgens Mochalof stond het Rode Leger toen al in de buurt van Berlijn. Het Rode Leger trok de voornaamste troepen van Hitler aan, waardoor de Amerikanen gemakkelijke overwinningen konden behalen, aldus de Russische criticus.

Tokio. — 25 leiders van onlangs gehouden betogingen tegen uitbreiding van de Amerikaanse luchtbasis aan de rand van Tokio, zijn gearresteerd. De secreraris-generaal van de Japanse socialistische partij heeft een campagne aangekondigd voor de onmiddellijke vrijlating van de gearresteerden.

. — Vier bergbeklimmers uit zuid-Tyrol zijn op de Grossglockner omgekomen. Zij waren verdwaald in een sneeuwbui en vielen in een 600 meter diep ravijn. De lijken zijn geborgen.

Ottawa. — Het volgende congres van de universele postunie zal in 1962 in Rio de Janeiro worden gehouden. Dit is besloten op het huidige congres te Ottawa.

. — De Amerikaanse soldaat Martin Mills is door een krijgsraad te Seoel in zuid-Korea veroordeeld tot twee maanden dwangarbeid en een boete van dertig dollar.

PANIEK

DOOR C. BAUER

61

„Wacht even! Nou wil ik eerst weten waar dat oude heertje is?"

Hendricks klemde even de lippen op elkaar. „Die zit in de kelder van het museum," zei hij toen stug.

„En Marjorie Vandervelde?" De vraag ontsnapte Brennan voor hij er erg in had.

„Die zit daar ook!" Hendricks schoof onrustig op zijn stoel heen en weer en er kwam een gejaagde uitdrukking op zijn gezicht. Hij aarzelde even en zei toen snel: „Ik zou er nu maar gauw naar toe gaan, als ik u was. Ik ben bang, dat hij......" Brennan liet hem niet uitspreken. Hij drukte op het knopje van het rode licht. De twee agenten kwamen weer binnen. „Maak die handboeien even los en blijf er bij staan!" En tegen Hendricks, die hij een stuk papier en een potlood toeschoof: „Teken vlug een plattegrond van die kelders en geef aan waar ze zitten!"

In ruwe lijnen tekende Hendricks een situatieschets. Voor het eerst kwam Brennan toen ook het bestaan te weten van de kelder onder het souterrain. Hij stak de schets bij zich, gaf opdracht Hendricks naar een cel te brengen en sprong toen met drie treden tegelijk de trappen af. Op de binnenplaats stonden de twee volledig bemande overvalwagens, waarvan de motoren grommend aansloegen toen hij naar de voorste wagen rende. Hij sprong naast de bestuurder en gaf opdracht naar het museum te rijden: „Zo hard je kunt!" De man knikte even met een onbewogen gezicht en liet de wagen vooruit springen. Op hetzelfde ogenblik begon de sirene te loeien. Die rit vergeet Brennan zijn leven niet meer. Hij was ervan overtuigd, dat hij met zijn eigen wagen ook wel aardig raad wist als het nodig was, maar dat was nog maar kinderspel vergeleken bij wat nu gebeurde. Bij sommige hoeken of nauwe passages sloot hij zijn ogen en wachtte gelaten op de klap die naar zijn mening onvermijdelijk moest komen. Maar die klap kwam nooit, er schenen altijd nog wel enige centimeters speling te zijn wat niet te veel is bij een snelheid van omstreeks honderd. Op een bepaald punt was er een verkeersopstopping. Brennan zag het al uit de verte en vroeg zich af wat zijn chauffeur daaraan zou weten te doen. Zijstraten waren er niet en omkeren zou een grote omweg betekenen. Met een woestgillende sirene schoot de grote, zwarte wagen op de kriskras over de gehele rijbaan door elkaar staande andere auto's toe. Als er nu wat gebeurde, zouden ze finaal gemangeld worden, bedacht Brennan, want de andere overvalwagen volgde hen op nog geen twintig meter. Hij had een onbedwingbare neiging zijn jas over zijn hoofd te trekken en in het duister het oordeel af te wachten. Alleen zijn nieuwsgierigheid was nog sterker. Op tien meter voor een grote, donkerblauwe wagen die dwars over de weg stond en geen centimeter voor- of achteruit kon, hield Brennan's chauffeur even in, gooide toen het stuur om en reed met een uit alle macht jankende sirene het trottoir op. Brennan keek achterom. Zonder een ogenblik te aarzelen had de chauffeur van de tweede wagen de manoeuvre gevolgd. Vijftig meter verder schoten ze weer van het trottoir af. Nou....", zei Brennan, en hij probeerde het zo luchtig mogelijk te zeggen, „dat ging maar precies!"

„Ja, inspecteur", zei de man beleefd, naar Brennan's idee meer om maar wat te zeggen dan omdat hij het er mee eens was.

Buiten de stad werd de snelheid nog belangrijk opgevoerd en na een onwaarschijnlijk korte tijd draaiden de beide wagens met veel geraas van wegspattend grind de oprijlaan naar het museum in. Brennan riep de commandant van de tweede wagen op. „U blijft aan de voorkant. Een cordon trekken om het gebouw. Niemand, herhaal niemand mag eruit. Als iemand probeert te ontsnappen, mag er geschoten worden. Vijf man naar boven en alle bezoekers van het museum in één zaal bij elkaar brengen. Goed onder controle houden. Daarna wachten op verdere instructies van mij. Wij rijden door naar de achterkant van het gebouw!"

„Begrepen!" kraakte de stem in Brennan's koptelefoon. De eerste wagen schoot over het smalle zandpad dat om het gebouw heen naar de achterzijde voerde. Onder aan de trap naar het bordes stond de wagen met een ruk stil en de mannen sprongen eruit. „Aansluiten met het cordon aan de voorkant!" beval Brennan. „Drie man hier naar boven en de bezoekers opvangen. Niemand mag eruit. Bij een ontsnappingspoging schieten! Vijf man met mij mee!" Hij rende naar de smalle deur die rechtstreeks toegang gaf tot het souterrain. Ze was op slot. „Forceren!" De laatste lettergreep van dat woord viel samen met het pistoolschot dat het slot verbrijzelde. Brennan nam de door Hendricks getekende schets in zijn hand en liep de gang in. Achter hem draafden zwaar de voetstappen van de vijf politiemannen. Bij een splitsing bleef Brennan staan. „Een man gaat rechtdoor, die trap op. Dat is de enige verbinding van het souterrain met het museum. Contact maken met de anderen in het museum en met twee man die trap bewaken. Iedereen die naar boven komt arresteren! Denk erom, ze kunnen gewapend zijn! De rest met mij mee!" Aan het eind van de halfdonkere gang zag hij de door Hendricks aangegeven branddeur, die toegang gaf tot de kelders.

Op dat ogenblik viel er een schot. Het maakte een leven als een oordeel in de lage gang. Brennan voelde hoe kalk en steensplinters hem in het gezicht sloegen. Er was even een kleine verwarring. Toen kwam het tweede schot. Een van de politiemannen vloekte en greep naar zijn schouder. Maar deze keer had Brennan gezien waar de schutter zich had opgesteld; hij stond in een zijgang, die kort vóór de branddeur van deze gang was afgetakt. „Daar!" wees Brennan kort. Een van de mannen achter hem liet zich op één knie zakken en hield met een machinepistool de zijgang onder schot. Brennan drukte zich aan de andere kant van de gang met zijn rug tegen de muur en begon voetje voor voetje in de richting van de zijgang te schuiven. Hij hield zijn ene arm recht uitgestrekt, zijn pistool gericht op de hoek vanwaar het derde schot zou moeten komen. Het was nu doodstil.

(Wordt vervolgd)

Tussen neus en lippen

De minister had lak aan Brigitte's pretenties

Ge kent vermoedelijk wel de Franse filmster Brigitte Bardot. Zo niet, weet dan, dat ze tenslotte niet veel verschilt van de meeste van heur zusters dienaressen der Tiende Muze. Brigitte mag er zijn en ze weet dat zo goed, dat ze a. niet op heur mondje is gevallen en b. de nodige pretenties heeft. Maar de Franse minister van Openbare Werken stoorde zich niemendal aan de nukken van mejuffrouw Bardot, toen zij een aanbod van zijne excellentie maar matig kon waarderen. Brigitte is met een film bezig, waarin zij de rol speelt van de dochter van een minister. Bepaalde scènes zijn geprojekteerd in een ministerieel milieu. Vanwege de filmproducent werd nu een verzoek gericht tot de minister van Openbare Werken, toe te willen staan, dat bepaalde opnamen in zijn ministerie zouden kunnen worden gemaakt. Best — zei de minister — mijn bureau is beschikbaar van zaterdagmiddag tot maandagmorgen a.s. Waarop de producent namens Brigitte berichtte, dat Brigitte niet gewend is zaterdagsmiddags te werken. „Ik ook niet" schreef de minister terug, „juist daarom is mijn bureau beschikbaar en als dat mejuffrouw Bardotte niet schikt, dan maakt ze haar film maar zonder mijn bureau. Met hoogachting. Brigitte kon maar moeilijk van het kordate optreden van de minister bekomen. Hij had het durven wagen zich niet naar heur grillen te plooien. Intussen ging Brigitte op die zaterdagmiddag netjes aan het werk......

Put-out-staking

De ambtenaren in Pakistan komen met hun honorarium al evenmin rond en hebben nu een eigen methode bedacht om de regering te bewegen, hun salarissen te verhogen. Ze zijn eerst allemaal zonder stropdas op kantoor gekomen. Deze stunt lukte niet zo best, omdat de overheid slechts verheugd was over de nieuwe ambtenarenmode. Met dit warme weer — zei de overheid — wordt de werklust door de afwezigheid van knellende stropdassen slechts bevorderd. Ambtenaren woedend. De volgende dag togen ze zonder sokken ten burele. De overheid maakte er geen grapjes over, maar deed ten aanzien van de salarissen al evenmin iets. De derde dag trokken de dienaren van de staat ook hun schoenen mitsgaders hun hemd nog uit en wonnen de strijd alvast in die zin, dat de regering toezegde, de salarissen te zullen bestuderen.

Nieuw bed

Het bed van onze dagen, dat al heel wat verbeteringen heeft ondergaan sinds het in een stede was gemonteerd, bevalt de snufjesfabrikanten in Amerika evenwel nog steeds niet helemaal. Dezer dagen is er een nieuw bed van de befaamdste Amerikaanse beddenfabrieken op de markt gekomen, een bed namelijk met een binnenvering, welke op verscheidene plaatsen warm of koud kan worden „gestookt." Er wordt een compleet knoppensysteem bij geleverd, waarmee men naar keuze de een of andere „zone" van het matras kan verwarmen of verkoelen.

Luchttunneltje



In Sinsheim in Duitsland heeft onlangs een pietepeuterig hondje het leven van zijn baas gered. De man was bezig de hooischuur op te tasten, toen plotseling de ganse berg omtuimelde en bovenop hem viel. De man zou zijn gestikt, wanneer het hondje niet onmiddellijk had gepoogd zijn meester te bereiken, met welke manoeuvre het beest een tunneltje in de hooiberg groef, waardoor de man lucht kreeg.

Aruba Juniors legt beslag op Subkampioenschap na een makkelijke strijd tegen ONSPORTIEF spelend LA FAMA

Oranjestad. — Aruba Juniors heeft zaterdagavond een gemakkelijke overwinning behaald op La Fama en met 7—2 beslag gelegd op de tweede plaats van de competitieladder.

Vrijwel direkt na het begin van de wedstrijd wordt keeper Hernandez van Aruba Juniors geblesseerd door een botsing met midvoor Colina. Hij wordt vervangen door Loefstok. Even wordt het veld verkend met enkele aanvallen over en weer en dan is het al spoedig duidelijk, dat Aruba Juniors de sterkste is. Na 11 minuten spelen schiet For Paula, die de bal goed krijgt aangegeven van Gochi Brion, voor het eerste doelpunt in. Pingal raakt geblesseerd en wordt vervangen door Bibi Perez, die rechtshalf gaat spelen, waarop Jacobs naar de rechtsbinnenplaats verhuist.

In de eerste helft weet Mundo Kemp nog eens te scoren en met 2—0 in het voordeel van Aruba Juniors komt dan de rust.

Kort na hervatting geeft Brion een hoge voorzet en Jacobs kopt de bal in (3—0). Kort daarna wordt het eerste tegendoelpunt gemaakt (3—1). Er ontstaat enige verwarring als een misverstand aanleiding geeft tot een meningsverschil tussen de La Fama-spelers en scheidsrechter Leon. Keeper Diaz neemt het zo ernstig op, dat hij een sit-down-staking begint en rustig in het doel blijft zitten als Gochi Brion komt aanstormen (4—1). De wedstrijd wordt dan steeds onplezieriger. Drie spelers van La Fama geven het op en verlaten het veld. Het wordt 5, 6 en 7 tegen 1 en tenslotte maakt La Fama nog een punt en zo blijft het dan 7—2 voor Aruba Juniors. Publiek was er nagenoeg niet en wie gekomen was, voelde zich ernstig tekort gedaan door La Fama dat tenslotte zelfs niet eens poogde om enigszins partij te geven. Op weinig sportieve wijze wordt dan hiermede de competitie van dit seizoen besloten.

In deze competitie is Gochi Brion de beste „goalgetter" geweest. Dertien doelpunten staan op zijn naam. Andere produktieve voorhoedespelers van Aruba Juniors waren Mundo Kemp (9 doelpunten) en Angel Botha (3 doelpunten).

De eindstand van de competitie 1957 is als volgt:

	gesp.	gew.	verl.	gel.	pt	doelpt	
Racing Cl, Aruba	10	9	0	1	19	30	8
						(kampioen)	
Aruba Juniors	10	7	2	1	15	39	13
						(sub-kampioen)	
Dakota	10	7	3	0	14	23	21
San Nicolas Jrs	10	3	7	0	6	20	32
La Fama	10	2	8	0	4	13	31
Hollandia	10	1	9	0	2	9	26

Arubaanse zaken voor het Gerecht

Oranjestad. — Tijdens de zitting van het gerecht in eerste aanleg werd gisteren de verdere behandeling van de brandstichtingsaffaire voorlopig voor 14 dagen uitgesteld in verband met het nog niet gereed zijn van het gevraagde voorlichtingsrapport.

Voortgezet werd de behandeling van de zaak betreffende de mishandeling van de bewaker van Palmbeach.

De subst. Officier van Justitie kreeg gelegenheid voor zijn requisitoir, waarin hij wees op het feit, dat men uit de verklaringen een duidelijk beeld krijgt van de laffe en afschuwelijke wijze, waarop verdachte te keer is gegaan tegen de oude bewaker. Het is maar gemakkelijk om na de daad uit te roepen, dat men door drankmisbruik niet meer wist wat men deed. De Officier acht, dat men daarmede deze ernstige, minderwaardige daad niet kan goed praten. In gevallen waarin verdachten zelf beweren te weten niet tegen het gebruik van alcoholhoudende dranken te kunnen dienen zij dubbel voorzichtig te zijn en zich van drinken te onthouden. De Officier acht een strenge straf op zijn plaats en eist een jaar en zes maanden met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht.

Raadsman van verdachte, mr F. Hartong acht het bewijs in het geheel niet geleverd. Hij betreurt het, dat de zaak in twee gedeelten behandeld werd, waardoor men kans loopt zich een verkeerd beeld te vormen. Het gebeurde is zeer laakbaar, maar het is voor pleiter de vraag of men hier wel van opzet kan spreken. Vast staat, dat verdachte stomdronken was en niet meer wist wat hij deed. Het drinken en de invloed daarvan op verdachte moet worden geschreven op rekening van een ziekelijke afwijking. Men kan in dit geval ook niet zonder meer het psychiatrisch rapport opzij schuiven, zoals de Officier dat doet. Het geeft enige aanwijzingen terwijl bovendien vast staat, dat verdachte een prima werkkracht was bij Lago. Hij is al zwaar gestraft door het ontslag, dat hem nu is aangezegd door zijn werkgeefster. Verdachte heeft spijt van het gebeurde en liet direkt zijn verontschuldigingen aanbieden.

Bovendien is verdachte bereid om door middel van zijn spaargeld de kosten van het ziekenhuis te betalen.

De officier in zijn repliek acht het onjuist de schuld te gooien op het feit, dat verdachte stomdronken was. Dit zou een argument kunnen zijn bij een verdachte, die nimmer tevoren dronk en zodoende zijn reakties niet kennende, in een bijzonder geval tot onverwachte daden zou komen. Dat gaat nu niet op. Verdachte wist van te voren, dat hij niet tegen drank kan. Indien men dit nu als verzachtende omstandigheid wil aanmerken, dan kan men bijna alle verdachten, die met de politie in aanraking komen tengevolge van drankmisbruik, wel vrijspreken.

Bij zijn eis heeft spreker terdege rekening gehouden met het gestelde in het psychiatrisch rapport.

Mr Hartong persisteert en vraagt vrijspraak.

De rechter zal over 14 dagen uitspraak doen.

De volgende verdachte heeft zich te verantwoorden wegens het bedreigen met een mes van een politiebeambte. De Officier noemt het een eenvoudige zaak. Verdachte was niet stomdronken, maar slechts in een alcoholische roes. Waardeloos gedrag, noemt spreker het optreden van verdachte. Hij eist een gevangenisstraf van zes maanden, waarvan twee voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar.

Het vonnis, dat direkt gewezen werd, luidt 5 maanden, waarvan 10 weken voorwaardelijk, proeftijd van drie jaren en aftrek voor de tijd in voorarrest doorgebracht.

De chauffeur van een dumptruck is de volgende verdachte. Hij was betrokken bij het zeer ernstig verkeersongeval bij Savaneta, dat het leven heeft gekost van een 19-jarig meisje.

Op de noodlottige dag was verdachte chauffeur van een met stenen geladen dumptruck. Het gewicht van zijn motorvoertuig was toen 11.000 pond. Het slachtoffer was juist doende uit een busje te stappen, teneinde een andere passagier door te laten, toen de dumptruck naderde. De chauffeur remde niet tijdig toen een zich tussen het busje en de truck bevindende jeep onverwachts remde. De chauffeur van de dumptruck poogde een aanrijding te voorkomen door rechts van het geparkeerde busje te ontwijken. Hierbij raakte het slachtoffer beklemd tussen truck en bus. De chauffeur had verder de nodige veiligheidsvoorschriften niet in acht genomen. In de kabine van zijn truck bevonden zich drie passagiers en enige langstelige voorwerpen, die hem het gebruik van de voetpedalen bemoeilijkten en hem in het algemeen in zijn bewegingen belemmerden. Bovendien zouden de remmen niet goed hebben gewerkt. Gebleken is, dat de reakties te langzaam waren. Verdachte is te laat gaan remmen en heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om naar links uit te wijken. Er is bij de beoordeling van de situatie door hem geen rekening gehouden met het zeer grote gewicht van zijn wagen.

Uit de rapporten blijkt, dat in tegenstelling met de verklaringen van verdachte de aanwezige afstand tussen truck en bus voldoende was om te remmen en ook dat de handrem wel functioneerde.

Raadsman van verdachte, mr P. van de Voort kan zich niet verenigen met de gedachtengang van de officier. Hij wees op de wel bijzonder ongelukkige samenloop van omstandigheden. Het busje stond te veel op de weg geparkeerd en het slachtoffer stapte uit op het moment, dat de truck begon te passeren. De uitwijkmogelijkheid naar links werd sterk verkleind doordat van de tegenovergestelde richting een grote bus aankwam. Een mechanisch defekt van de remmen behoort tot de mogelijkheden. Pleiter concludeert dan ook vrijspraak van het tenlastegelegde, nl. dood door schuld.

De eis is negen maanden hechtenis en intrekking van de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen voor de duur van tien jaren.

Het vonnis, dat direkt gewezen wordt, luidt zes maanden hechtenis en intrekking van het rijbewijs voor de duur van vijf jaren.

Columbus Boy Choir ook niet op Aruba

Oranjestad. — Op Aruba werd, zonder opgaaf van redenen, bericht ontvangen, dat het Columbus Boy Choir niet zal komen. Voor de aktieve Kunstkring een ernstige tegenslag, daar men reeds veel kosten had gemaakt om alles in gereedheid te brengen voor de ontvangst. Er worden nu nog pogingen gedaan om het koor iets later, na het optreden in Maracaibo, naar Aruba te trekken.

Voortrekkerstam Impeesa geïnstalleerd

Oranjestad. — De grotten achter Fontein vormden de romantische achtergrond voor de installatieplechtigheid van de voortrekkersstam Impeesa van Oranjestad. De grot werd met wapperende toortsen verlicht en het NPV van Sint Nicolaas trad op als gastheer. Vele genodigden hadden de lange weg afgelegd om getuige te zijn van de plechtigheid. De voortrekkers en hun leiders Oubaas Engelhardt en Baas Brattinga werden met het gebruikelijk ceremonieel door Hopman Emanuel Oduber geinstalleerd. Nadat de plechtigheid was ingeleid met een toespraak van de Assistent Districts Commissaris H. Bongers. Na de installatie spraken de Commissaris voor oud-padvinders, de heer Gasper en de heer G.G. Quaadman. Commissaris van de Boy Scouts of America, die gedurende zijn verblijf op ons eiland als adviseur optreedt en de heer Ponson, Groepleider van de Baden Powellgroep.

Er waren koele dranken en doughnuts, waarna met het zingen van jamboree- en andere padvindersliederen de zeer geslaagde bijeenkomst werd besloten.

ARUBAANSE POLITIEBERICHTEN

Oranjestad. — In het politierapport lezen wij onder meer het volgende:

Tengevolge van het niet verlenen van de voorgeschreven voorrang botsten ter hoogte van het gasolinestation van de Heer Arends twee auto's. Er werd nog al wat schade aangericht.

EEN MERKWAARDIG ongeval in Sint Nicolaas. Een dame meldde een vierjarig meisje te hebben aangereden. Het kindje was gevallen en daarna weggelopen. Bij nader onderzoek bleek, dat het kindje, hoewel het was weggelopen (?) toch een beenbreuk had. Het moest worden overgebracht naar het San Pedro Hospitaal.

OP LAGO vond een bedrijfsongeval plaats. Een man viel van een drie meter hoge ladder en kneusde zijn enkel.

Havenverkeer

Oranjestad. — Gedurende September werden 272 schepen de havens van Aruba binnengeloodst (in Sept. 1956 323 schepen). Het totaal tonnage was 2.358.421 (v.j. 2.924.666 BRT). Het aantal tankschepen liep terug van 270 tot 196, het tonnage hiervan van 2.7 millioen tot tot 2.1 millioen.

Geslaagde Cabaret avond in Mariniers kazerne Savaneta

Oranjestad. — De feestavond in de Marinierskazerne is een zeer genoegelijke affaire geworden, waarvoor buitengewoon grote belangstelling bevond.

Toen de Officier voor O.S.&O. de heer Kooistra de bijeenkomst opende was er nagenoeg geen plaatsje onbezet en zaten militairen en burgers broederlijk dooreen. Met veel vaart en verve werd een cabaretprogramma ten tonele gevoerd, waarbij het Aruba Jazz Quartet en de Aruba All Stars Steel Band van Lord Cobashi (onder leiding van Arthur Brown) wel de hoogtepunten vormden. Lord Cobashi zong enkele zeer geestige calypso's, waaronder een in het Hollands, waarin hij de goede kwaliteiten van Lt. Kooistra bezong en er zijn spijt over uitdrukte dat deze officier de 23ste van deze maand gaat repatrieren.

De conference was toevertrouwd aan Willem Bröker. Verder werkten mee Henry Verschuur, Harry Nijssen, Emilia Dreischor, H.A. Hertsz, A. Bruystens, Jack Noonen, Huub Vroomen en Piet Kuypers.

Kazernecommandant, de Majoor der Mariniers V.J.L. Blom sloot het eerste gedeelte van de avond met dank te brengen aan medewerkenden en belangstellenden. Daarna begaf men zich naar buiten waar op het plein voor de kantine tafels en stoeltjes stonden en Estrellas Rey de Copas velen noodde tot het maken van een dansje op de dansvloer in de kantine.

Al met al een zeer gezellige avond welke op nieuw bijdroeg tot het wederzijdse waardering van burgeri en militairen.

Mededeling voor onze abonne's op Aruba

Oranjestad. — Tengevolge van het nieuwe vliegschema zal de Amigoe drie maal per week later moeten worden bezorgd. Op Maandag, Woensdag en Zaterdag arriveert het vliegtuig uit Curacao pas om zes uur op Aruba en zullen de kranten dus pas na half zeven worden bezorgd. Op Dinsdag, Donderdag en Vrijdag blijft de aankomsttijd tien over vier en zal men dus de krant, als steeds het geval was, voor half zeven thuisbezorgd hebben.

LUCKY STRIKE won van CHESTERFIELD

Oranjestad. — De gisteren in het Wilhelminastadion gespeelde baseballwedstrijd tussen Lucky Strike en Chesterfield eindigde met een 7—5 overwinning in 13 innings van Lucky Strike.

Nieuwe dienstregeling van de K.L.M.

Oranjestad. — De nieuwe dienstregeling van de KLM kon gisteren en vandaag nog niet volledig ingaan, in verband met het feit dat de Venezolaanse Regering de nieuwe aankomst- en vertrektijden nog niet heeft goedgekeurd. Het nieuwe schema ging in voor alle bestemmingen, behalve voor de Venezolaanse havens.

CURACAO

CARACAS I — CHC I: 1-0

Willemstad. — De wedstrijd tussen de 2e teams van Caracas en van Curaçao eindigde in een 1—0 overwinning voor de lokalen. Het enige doelpunt van de wedstrijd werd gescoord door Seykens.

CACAS I — C.H.C. I

Willemstad. — Deze wedstrijd is zeer spannend geworden en hebben de Venezolanen op hun naam weten te brengen door een doelpunt van Jackson.

Na afloop van deze laatste wedstrijd van het tornooi, werd de beker aan de C.H.C. overhandigd door de consul-generaal van Venezuela, mej. Violeta Jove, die enige passende woorden tot de aanwezige sportlieden sprak. Ook de aanvoerder van de gasten, de heer Cooper, en de voorzitter van C.H.C., de heer De Wit, namen het woord en hiermede was dan een einde gekomen aan nog een internationale ontmoeting tussen Venezuela en Curaçao. Weer is er dus een stap gedaan in de richting van sportvriendschap tussen de beide landen, hetgeen meer nog dan de overwinning in dergelijke ontmoetingen voor ogen moet worden gehouden. Het zij nog vermeld, dat Curaçao met 2 gewonnen, 1 gelijke en 1 verloren wedstrijd de beker hier mocht houden als winnaar van het tornooi.

Verder zij nog vermeld, dat de organisatoren zich op uitstekende wijze van hun taak hebben gekweten en dat de pers en ook onze sportkoningin, mej. Myrna Halabi, in de afgelopen dagen zeer goed op de hoogte zij gehouden van de gebeurtenissen en dat vooral de wijze, waarop de eerste dame van de Curaçaose sport werd behandeld, zeer juist was en zeker als voorbeeld zou kunnen dienen voor andere Antilliaans geconcentreerde sportbonden. Voor het welslagen van deze internationale sportontmoeting is de C.H.C. zeker een felicitatie waard.

Britse lof voor Nederland

De na-oorlogse prestaties zijn een voorbeeld voor Europa

(Speciale correspondentie uit Londen)

Onlangs is het vooraanstaande de Engelse dagblad de Manchester Guardian met een speciaal supplement van acht bladen geheel gewijd aan Nederland verschenen. Bovendien publiceerde het een hoofdartikel over Nederland onder het opschrift: „Een voorbeeld voor Europa".

Dit hoofdartikel begint als volgt: „Wij publiceren thans een kort overzicht van enige van de na-oorlogse prestaties van het Nederlandse volk, prestaties die bijzonder de aandacht verdienen op een ogenblik waarop het vraagstuk van de Europese integratie wederom actueel is. Behalve hun eeuwenlange strijd met de zee, hebben de Nederlanders oplossingen moeten vinden voor al de economische problemen waarmee West-Europa in het algemeen te kampen heeft gehad, en zij hebben deze oplossing gezocht met een opmerkelijk mengsel van realisme en moedige oorspronkelijkheid waarvan de rest van ons veel kan leren. De toestand van Nederland aan het eind van de oorlog was van dien aard, dat men de Nederlanders had kunnen vergeven, indien zij zich willoos hadden geschikt in de positie van berooide bloedverwanten; een groot deel van hun beste land was overstroomd met zeewater, en zij hadden zelfs hun bloembollen opgegeten; de grote haven in Rotterdam lag in puin. en er was in het hele land een enorme materiële vernieling aangericht; hun wegen en spoorwegen hadden tot slagvelden gediend en voertuigen en rollend materieel waren verdwenen. Dat was de toestand in het binnenland. Wat de belangen in het buitenland betreft leek de toestand even précair, door het verlies van een groot deel van het nationale inkomen, afkomstig van kapitaal geïnvesteerd in Indonesië.

En toch hebben de Nederlanders noch geklaagd noch de moed opgegeven. Zij verwelkomden de steun van het Marshallplan, maakten er uitstekend gebruik van, en konden in januari 1953 aan de regering van de Verenigde Staten mededelen dat zij deze steun niet langer van node hadden. Bijna onmiddellijk daarna werden zij het slachtoffer van een verschrikkelijke ramp tengevolge van de grote stormen over de Noordzee in 1953, welke een schade veroorzaakten van minstens honderd miljoen pond sterling. De Nederlanders aanvaardden dit als een nieuwe last die zij hadden te dragen en zetten hun reconstructiearbeid voort. Nederland is vandaag een voorbeeld voor Europa met nieuwe wegen, nieuwe woningen en gebouwen, met nieuw land gewonnen van de zee, en een indrukwekkende statistiek van industriële produktiviteit, welke getuigen van de Nederlandse vastberadenheid het levensonderhoud te verdienen, hoe moeilijk de internationale situatie ook moge zijn. Dank zij deze door en door onafhankelijke vastberadenheid om op eigen benen te staan, zijn de Nederlanders onze beste buren in Europa".

Het blad analyseerde vervolgens het ten voorbeeld gesteld realisme van de Nederlandse natie en eindigde met te zeggen dat de Nederlanders uit eigen vrije wil en zonder dwangmethoden „een van de meest werkelijk-democratische maatschappijen" ter wereld hebben geschapen.

Het eerste artikel in het supplement draagt eveneens tot opschrift: „Holland — een voorbeeld voor Europa". Het prijst o.m. het verantwoordelijkheidsgevoel van de Nederlandse arbeiders, die veel minder geneigd zijn tot staken dan hun Engelse collega's. Op dezelfde pagina stond een boodschap van de huidige Nederlandse ambassadeur in Londen, mr. Stikker, waarin hij de speciale publikatie van de Manchester Guardian begroet. Het supplement bevat voorts, behalve talrijke foto's en advertenties van Nederlandse bedrijven, een artikel over het Beneluxexperiment van prof. G. Brouwers, statistieken over Nederlandse produktiviteit, een artikel van dr. A. A. v. Rhijn, en een artikel getiteld „Rotterdam — zegepraal van een stad", voorts een bijdrage over de Nederlandse olie-industrie, over de drooglegging van de Zuiderzee en Hollands eeuwige strijd met de zee, over het Nederlandse nationale karakter, een artikel over de bloembollenindustrie, een over de Nederlandse schilderkunst in de loop van de eeuwen, en een over toerisme. Al met al is dit supplement, gepubliceerd door een van 's werelds meest vooraanstaande dagbladen, een prachtige hulde aan de Nederlandse natie.

In Göttingen heeft men de eerste Kaskade-generator van de Duitse Bondsrepubliek geplaatst in het 2e Natuurkundig Instituut van de Universiteit Göttingen. 1,2 Miljoen Volts worden ontwikkeld om wederom een atoomproces van energie te voorzien. De direkteur prof. Flammersfeld heeft nadrukkelijk medegedeeld, dat de generator geen gevaarlijke stralen uitzendt in de stad of de omgeving. Op de foto: de generator tijdens de montage.

New York. — Het American Petroleum institute deelt mede, dat de produktie van aardolie in de V.S. in de week tot 13 september gemiddeld 6.688.000 barrels per dag heeft bedragen tegen 6.936.000 barrels per dag in de overeenkomstige week van het vorige jaar.

Nieuws van de Filmtruck

Oranjestad. — Door de filmtruck van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba zullen komende week op de navolgende data en plaatsen filmvoorstellingen worden gegeven:

Maandag, 7 okt. Paradera op het openliggend schoolplein
Woensdag, 9 okt. Santa Cruz, terrein voor de R.K. kerk

Vrijdag, 11 okt. Santa Cruz Rooi Bosal, (voetbalveld Jong-Holland).

Alle voorstellingen beginnen om 7.30 uur en duren ongeveer een uur.

Engeland gaat geleide projectielen aan buitenland verkopen

Farnborough. — De Britse fabrikanten hebben verklaard dat zij als gevolg van de luchtvaarttentoonstelling in Farnborough, die thans geëindigd is, ongetwijfeld geleide projectielen in het buitenland zullen verkopen. De laatste drie dagen, toen de tentoonstelling voor het publiek was geopend, hebben naar schatting circa 227.000 mensen de tentoonstelling bezocht.

De fabrikanten mogen alleen leveren aan landen, die van de Britse regering toestemming tot kopen hebben gekregen, zoals de landen van het Britse gemenebest en de Navo-landen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Eerste nederlaag van RAPID brengt spanning in ere-divisie

S.H.S. wint met 2—1 van LEEUWAARDEN

Zo heeft dan ook Rapid J.C., de enige nog ongeslagen club uit de Ere-Divisie, de eerste nederlaag geleden en het was, wij zouden bijna kunnen zeggen natuurlijk, reuzen-doder D.O.S., die deze eer te beurt viel. Met 3-2 bleven de Kanaries in de meerderheid en gezien de uitslag, zal het er weer bijzonder spannend aan toe zijn gegaan. Door deze nederlaag en mede door de iewat verrassende 4-2 zege van het Haagse A.D.O., is de spanning nu aan de kop van de ranglijst geducht toegenomen. Twee clubs hebben nu elf winstpunten en drie er tien, zodat het onderlinge verschil steeds kleiner gaat worden. Het belooft in ieder geval een spannende competitie te worden en wij zullen nog wel heel wat verrassende uitslagen te zien krijgen, voordat deze lange competitie ten einde zal zijn en de uiteindelijke kampioen en de twee degradanten bekend zullen zijn.

ADO deed keurig werk door te Den Bosch in het „De Vliert"-Stadion van B.V.V. met duidelijke cijfers te winnen. Met 4-2 bleven de Hagenaars de baas en blijven nu door een iets minder doelgemiddelde de tweede plaats bezetten. Met 22 doelpunten zijn de Hagenaars in ieder geval tot heden de top-scorers van de Ere-Divisie, maar uitzonderlijk fraai zijn de doelcijfers van Landskampioen Ajax.... 17 — 6, in zeven wedstrijden werd keeper Pieters Graafland slechts zesmaal gepasseerd, zeker toch een pluim voor de Ajax-achterhoede. Ajax won te Tilburg van Noad met 3-1 en behield hierdoor de derde plaats. Voor zondag staat er een zeer interessante wedstrijd op het programma: Ajax — Feyenoord, welke wedstrijd zeer enorm veel belangstelling zal trekken.

Eindelijk heeft de grote Groningsche supportersschare eens naar hartelust kunnen juichen en jubelen: GVAV, de grote favoriet van het Noorden, won op eigen terrein met niet minder dan 4-0 van Sparta, dat de laatste weken een ernstige inzinking schijnt door te maken, of was de A-griep oorzaak van invallers? In ieder geval de Groningers konden opperbest weer eens een paar punten gebruiken en staan nu precies in het midden van de ranglijst.

Amsterdam bewees, dat de wedstrijd van vorige week tegen ADO geen uitschieter is geweest: de „Zwarte Schapen" behaalden toen een 3-3 gelijk spel. Gisteren werd in het Olympisch Stadion te Amsterdam het Maastrichtse MVV met 3-2 aan de zegekar gebonden en al waren de resultaten van MVV tot nog toe niet zo denderend, toch is deze zege een keurige prestatie te noemen en zal weer wat hoop in de harten van de Amsterdam-supporters hebben gegeven.

Een wel zeer grote verrassing bezorgde Blauw Wit de Nederlandse voetballiefhebbers. Daar wordt NAC te Breda nog wel met liefst 5-2 verslagen, een uitslag, welke de meest optimistische Blauw Wit-supporters niet zouden hebben durven dromen. Wat is voetbal toch een verrassend spel: Blauw Wit verslaat NAC met 5-2, GVAV wint met 4-4 van Sparta en zo is het iedere zondag weer.

Feyenoord versloeg te Rotterdam het bezoekende PSV met 3-2, terwijl VVV'03 met zeer grote moeite van Elinkwijk kon winnen. De cijfers 3-2 duiden wel op grote tegenstand van de Elinkwijk-ploeg, maar het zijn en blijven nederlagen en daar zal toch wel een einde aan moeten komen, anders gaat het zeer zeker berg af waarts met de club van Piet Kraak.

Tot slot deed Sportclub Enschede weer van zich spreken door de zware uit-wedstrijd tegen Fortuna'54 met 2-0 te winnen. De Enschedeërs zijn nu weer bij de kopgroep en zullen nu wel weer een ernstig woordje gaan meespreken in de strijd om de voorlopige bezetting van de eerste plaats.

Het programma voor zondag luidt:

Sparta - DOS. Blauw Wit - GVAV, ADO - NAC, MVV - BVV, Sportclub Enschede - Amsterdam, PSV - Fortuna'54, **Ajax - Feyenoord,** Elinkwijk - Noad, Rapid J.C. - VVV'03.

De ranglijst ziet er nu als volgt uit:

Rapid J.C.	7	11	17—10
ADO	7	11	22—13
Ajax	7	10	17— 6
Sp. Enschede	7	10	20—12
DOS	7	10	14—13
Sparta	7	8	19—15
NAC	7	8	14—13
Feyenoord	7	7	20—22
GVAV	7	7	15—14
VVV'03	7	6	10—10
MVV	7	6	11—15
BVV	7	6	16—17
Amsterdam	7	6	12—17
Blauw Wit	7	5	14—15
Fortuna'54	7	5	9—13
PSV	7	5	13—18
NOAD	7	3	10—21
Elinkwijk	7	2	7—19

In de **Eerste Divisie A** blijft De Graafschap winnen en door de 3-2 zege van gisteren, de leiders AGOVV moesten op eigen terrein nog wel de meerderheid van de Graafschap erkennen, bezetten zij nu de eerste plaats, tesamen met DFC, dat gisteren een zeer opmerkelijke zege wist te behalen: namelijk met 6-1 werd SVV verslagen. Maar ook HVC blijft de leiders goed volgen en boekte een 1-0 zege in de wedstrijd tegen het na een zeer goede start tegenvallende DWS. Komende zondag wordt o.a. gespeeld: Willem II — DFC.

De leiding hebben:

De Graafschap	5	8	15— 8
DFC	5	8	16— 9
HVC	5	7	9— 6
AGOVV	5	6	8— 4
DWS	5	6	11— 9
Willem II	4	5	14— 8

Scheveningen/Holland Sport bracht in de **Eerste Divisie B** Leeuwarden de eerste nederlaag toe. Op het H.B.S.-terrein te Den Haag won de Haagse combinatie met 2-1 van de Friezen, die van de eerste plaats nu werden verdreven. Limburgia schijnt dit jaar wederom een ernstige gooi te willen doen naar het kampioenschap. Vorig jaar waren de Mijnwerkers een tijd lang een ernstige concurrent van ADO en Alkmaar. Door van De Volewijckers met 2-1 te winnen, bezetten zij nu de eerste plaats.

De leiding hebben:

Limburgia	5	9	13— 6
S.H.S.	6	9	21—15
Sittardia	5	8	15— 7
Stormvogels	5	8	17— 9
Leeuwarden	5	7	14— 7

OM DE STIMULANS - BEKER

Jong-Holland en SITHOC winnen beiden met 3—1

Willemstad. — De eerste wedstrijd gistermiddag om de Stimulans-beker werd gespeeld tussen de ploegen van Jong Holland en Centro Dominguito. Reeds voor halftime wisten de rood-wit-blauwen een 3—0 voorsprong te nemen en hadden zij het heft in handen. Niettegenstaande verwoede aanvallen van Centro na de pauze mocht men niet tot doelen komen en pas nadat keeper Carlos Panneflek was geblesseerd met een botsing met een Centro-speler en hij door een ander moest worden vervangen, kon Centro haar enige doelpunt scoren. In deze wedstrijd was Jong Holland de meerdere door haar beter spel en de wedstrijd werd dan ook verdiend gewonnen.

Ook de wedstrijd Sithoc — Vesta gaf niet veel bijzonders te zien. Het begon met enige aanvallen aan beide kanten, waarvan Sithoc de meeste voor haar rekening nam. In de 27e minuut kreeg Boy Sambo uit een voorzet van Bibiana een prachtige kans, die hij dan ook onfeilbaar wist te benutten. Een hard schot in de uiterste rechterbovenhoek was voor keeper Pinedo te veel en het scorebord merkte 1—0 voor Sithoc. De vreugde van Sithoc c.s. was van zeer korte duur, want nauwelijks was de bal in het midden geplaatst, of Vesta ondernam haar eerste aanval, waaruit een tegenpunt werden geboren. Hoog kwam de bal van rechts op heiligdom van Polinet, die een Vesta-speler voor zich had staan. Polinet wilde het gevaar nog keren, doch de Vesta-speler zette zijn hoofd onder de bal en het was 1—1.

Met nog enige aanvallen aan beide kanten, waarbij enige gevaarlijke van Vesta op het Sithoc-doel, greep Polinet prachtig in. Ook de Sithoc-voorhoede ondernam nog menige aanval, doch door niet effektief samenspel kwam men niet meer tot scoren.

Reeds vier minuten na de hervatting kwamen de roden van rechts opzetten en gaf de kleine watervlugge Ronny Behilia een prachtige voorzet op doel. Op het middenveld stond Bibiana reeds klaar en met een keurige kopbal werd de stand 2—1 voor het College.

Weer was het bijna raak, toen bij een volgend aanval de backs reeds waren gepasseerd, ook keeper Pinedo werd gepasseerd. Een der backs had zich echter achter Chebu opgesteld en zo kon hij de bal nog wegwerken.

Na 16 minuten was het Testing, die met een bal drie spelers wist te omspelen, doch op het laatste ogenblik net langs de paal schoot. Weer hadden de roden een kans verloren, doch het was slechts uitstel van executie. Enige minuten later werd dezelfde Testing de bal weer toegespeeld en na eerst alles zuiver te hebben gezet, richtte hij en deze keer was het raak. De stand was 3—1 voor Sithoc. Met enige aanvallen aan beide kanten, waarbij de beide keepers keurig werk lieten zien, kwam het einde van de wedstrijd.

Door het winnen van deze wedstrijd heeft Sithoc zich geclassificeerd voor de eindstrijd en wel samen met SUBT, mits deze geen straf zal krijgen van Bondswege.

De eindstand is in deze groep als volgt:

clubs	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt	doelpt v	doelpt t
Sithoc	3	2	1	0	5	7	2
SUBT	3	1	2	0	4	5	4
Vesta	3	1	1	1	3	5	6
Jong Curaçao ..	3	0	0	3	0	2	7

In groep 2 is de stand (met nog te spelen Jong Holland — Jong Colombia)

clubs	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt	doelpt v	doelpt t
Centro Dominguito	3	1	1	1	3	5	5
Riverside	3	1	1	1	3	3	3
Jong Colombia ..	2	1	0	1	2	3	4
Jong Holland	2	1	0	1	2	3	2

KNVB - uitslagen

Uitslagen betaald voetbal:

Ere-divisie: DOS — Rapid JC 3—2, GVAV — Sparta 4—0, NAC — Blauw Wit 2—5, BVV — ADO 2—4, Amsterdam — MVV 3—2, Fortuna '54 — Sportclub Enschedé 0—2, Feijenoord — P.S.V. 3—2, NOAD — Ajax 1—3, VVV — Elinkwijk 3—2.

Eerste divisie A: EDO — Willem II afgelast, DWS — HVC 0—1, Alkmaar '54 — VSV 4—0, Roda Sport — RBC 0—0, AGOVV — De Graafschap 2—3, Vitesse — Volendam 2—1, Helmond — Excelsior 1—1, DFC — SVV 6—1.

Eerste divisie B: Hermes DVS — Sittardia 2—2, De Volewijckers — Limburgia 1—2, Eindhoven — Helmondia '55 2—0, Rigtersbleek — Wageningen 2—2, Scheveningen Holland Sport — Leeuwarden 2—1, RCH — Haarlem 0—1, Stormvogels — Xerxes 4—0, KFC — Fortuna (Vl.) 2—4.

Tweede divisie A: Longa — ONA 0—1, EBOH — 't Gooi 1—1, De Valk — —HVS 2—1, DOSKO — Wilhelmina 1—3, Hilversum — Baronie 4—1, Zeist — DHC 3—0.

Tweede divisie B: Heracles — PEC 4—0, Enschedese Boys — Zwartemeer 4—1, Heerenveen — Rheden 1—2, Oldenzaal — Go Ahead 2—2, Tubantia — Veendam 4—0, NEC — Velocitas 2—0, Zwolse Boys — Be Quick (Gr.) 0—6.

Amateurs

Eerste klasse A: Quick (H.) — DCG 0—0, Zeeburgia — Unitas 0—1, Gouda — UVV 2—4, VCS — CVV 2—0, RFC — DWV 0—3, Velox — OSV 2—2.

Eerste klasse B: WVC — Sneek 2—1, Achilles — Be Quick (Z.) 1—1, WVC — Quick (N.) 2—3, Borne — Robur et Velocitas 5—3, Zwaag Westeinde — ZAC 5—4, Hengelo — Quick '20 2—4.

Eerste klasse C: Heer — De Spechten 3—2, Alliance — Vlissingen 2—1, Kimbria — Roermond 0—4, Sportclub Emma — Maurits 1—0, Brabantia — Valkenswaard 3—0, Boxtel — MOC '17 2—2.

„OUDE VLEK" - tournooi onder grote belangstelling van start

Willemstad. — Gistermiddag werden de eerste twee voetbal-wedstrijden van het „Oude Vlek" tournooi op het terrein van Willemstad gespeeld, waarvoor een goede publieke belangstelling bestond. De wedstrijden stonden op een vrij hoog spel en vooral wat de techniek betreft lieten de oudjes goed zien dat ze het voetballen nog niet verleerd zijn.

De eerste wedstrijd ging tussen de veteranenelftallen van Willemstad en Henderson. Het werd voor de Willemstad-mensen geen moeilijke overwinning, integendeel de Willemstedelingen waren, wat betreft de techniek, stukken beter dan de voetballers van Henderson. De mensen van Henderson trachtten de stand zo klein mogelijk te houden en zijn hierin grotendeels geslaagd. De stand 5—2 geeft de verhouding zeer goed weer.

De tweede wedstrijd ging tussen de twee oude rivalen C.P.N. en Asiento. In deze wedstrijd ontbrak het niet aan de nodige spanning en het spel golfde van het ene doelgebied naar het andere. De rust werd bereikt met de stand 1—1.

Na de rust kwam Asiento meer opzetten, maar het was, dank zij de achterhoede met spil Herwig aan het hoofd dat de mensen van C.P.N. tot vlak voor het einde de stand onveranderd wisten te houden. In het begin van de laatste tien minuten moest C.P.N. zwichten en zag keeper Breda de bal buiten zijn bereik het doel in rollen.

Wat C.P.N. ook deed om de stand op gelijke voet te brengen, het lukte niet en ze moesten de overwinning aan Asiento laten.

Volgende week komen de winnaars Asiento en Willemstad en de verliezers C.P.N. en Henderson tegen elkaar uit. Van de eerste twee durven we niets te zeggen, maar van de laatste twee geven we C.P.N., een vrij grote kans op een overwinning

Engelse League

Londen. — De uitslagen van de wedstrijden, gespeeld voor de eerste divisie van de Engelse League, luiden: Birmingham City — Manchester City 4—0, Blackpool — Sunderland 7—0, Bolton Wanderers — Arsenal 0—1, Chelsea — Sheffield Wednesday 1—0, Leeds United — Wolverhampton Wanderers 1—1, Leicester City — Eerton 2—2, Luton Town — Burnley 3—2, Manchester United — Aston Villa 4—1, Newcastle United — Preston North End 0—2, Tottenham Hotspur — Nottingham Forest 3—4, West Bromwich Albion — Portsmouth 3—1.

Boksen

Amsterdam. — De uit West-Indië afkomstige middengewicht bokser Theo Baars zal op 12 oktober te Stuttgart uitkomen tegen de Duitser Helmuth Homan. De partij zal gaan over 6 ronden van 3 minuten.

Belfast. — De voetbalteams van noord-Ierland en Schotland hebben zaterdag te Belfast de eerste wedstrijd gespeeld voor de competitie van Groot Britannië. De ontmoeting eindigde in een gelijkspel 1—1. De ruststand was 0—0.



Charles Chaplin arriveerde van uit Genève te Rome met zijn vrouw Oona om op het eiland van Ischia de première van zijn „Een koning te New York" bij te wonen. Hij werd op het vliegveld door een der actrices ontvangen.

AA-KLASSE BASEBALL

CHICAGO boekt belangrijke 5-2 zege op UNIDOS

Willemstad. — Chicago Baseball Club kwam weer samen met Pampero op de eerste plaats te staan, toen ze gisteren een belanrijke 5—2 zege wisten te boeken op het wispelturige Unidos. Vrouwe Fortuna had de Unidos-spelers deze zondag absoluut de rug toegekeerd. Nadat ze in de vijfde inning met 1—0 de leiding hadden genomen en Donald Daal de Chicago-jongens gedurende zeven innings slechts één hit had toegestaan, kregen deze laatsten de kans van de wedstrijd, toen ze door het wankelen van Daal en het opgeven van twee hits door reliever Foe vier runs de thuisplaat konden oversturen.

Het werd een harde nederlaag voor Unidos, dat door dit verlies naar de vierde plaats op de ranglijst tuimelde.

Het was een waar duel, dat zich gedurende vier innings in het stadion afspeelde. Zowel Donald Daal als Francisco Obispo verdedigden hun thuisplaat met sukses en pas in de vijfde inning werd de eerste Unidos-run gescoord door Horsford na een single van Semeleer.

Chicago kreeg gedurende de eerste zeven innings scoringskansen door enkele walks, twee deadballs en drie Unidos-errors, maar de nodige hits, die de renners tot scoren in staat moesten stellen, bleven uit. Van de wijze, waarop Daal in de achtste inning alle controle verloor en ook van het feit, dat hij door zijn manager te laat werd vervangen, maakte Chicago gretig gebruik. Toen Daal het veld verliet, was er niet één uit en waren alle honken door walks bezet. Foe werd er toen ingebracht en hij kweet zich in het begin uitstekend van zijn taak door zowel D. Jansen als catcher Romano door strike-outs uit te maken.

Hierna hielp de pitcher Francisco Obispo zijn club aan een zeer kostbare base-hit, waardoor twee runs gescoord werden. Een single van W. Obispo bracht nog twee Chicago-runs binnen.

Unidos deed in de achtste inning nog een wanhopige poging de stand gelijk te maken, maar verder dan één run kwamen ze niet. Randt moest Obispo's plaats innemen om een mogelijke Unidos-rally de kop in te drukken.

Nog een run door Chicago in de negende inning gescoord, bracht de stand op 5—2 en hierin kwam geen verandering meer.

De winnende pitcher was Obispo en voor Unidos verloor Daal.

De uitblinker in deze ontmoeting was Unidos' tweede honkman J. Semeleer.

Na de wedstrijd van gisteren zijn de teams thans als volgt op de ranglijst geplaatst:

	gew.	Verl.	Ach.
Pampero	6	1	
Chicago	6	1	
L. Strike	3	3	
Unidos	3	4	
Three Horses	2	4	
Quisqueya	0	7	

Aanstaande donderdag worden de wedstrijden om het kampioenschap 's avonds voortgezet. Om half acht 's avonds komen dan Lucky Strike en Three Horses tegen elkaar uit.

Internationaal hockey-tournooi sportief succes

Willemstad. — Ter voortzetting van de ontmoetingen tussen Curaçao en Caracas, werd zaterdagmiddag een tweetal wedstrijden gespeeld. De eerste wedstrijd ging tussen een combinatie van Asiento en de Marine tegen een ploeg van Caracas Sport Club. In deze wedstrijd bleef de stand tot bij de rust gelijk en pas na de pauze wist Jacobs (C.H.C.) het eerste doelpunt te scoren. Caracas maakte gelijk door een tegenpunt van Copland, doch Van der Loo scoorde het derde doelpunt van de wedstrijd, die eindigde in een 2—1 overwinning voor de Combinatie.

De tweede wedstrijd van zaterdagmiddag ging tussen de beide eerste ploegen van C.S.C. en C.H.C. Met snelle aanvallen ging het spel voor de rust op en neer en er werd aan beide kanten goed spel geleverd. De CHC-ers wisten nog voor de pauze een voorsprong te nemen door een doelpunt van Dick Seydel. De rust ging in met een 1—0 voor CHC.

Na halftime werd weer hetzelfde snelle spel voortgezet, en Caracas ondernam enige gevaarlijke aanvallen op het C.H.C.-doel. Bij een van deze aanvallen was het speler Jackson van Caracas, die een tegenpunt maakte door een springende bal, die door de CHC-back slecht werd bekeken, waardoor ook het uitzicht van de keeper werd belemmerd en zo stond Caracas weer gelijk.

Verschillende aanvallen van Caracas volgden nu en in deze minuut was er een gestadige druk op de CHC-verdediging, die het zwaar te verduren kreeg.

Bij een schermutseling voor de CHC-palen werd de bal hoog door de lucht op het CHC-doel afgevuurd. Toen de keeper reeds was gepasseerd, hield een der backs de bal met zijn hand tegen, hetgeen de CHC-ers een straf-bully kostte. De Leon van Caracas Sport Club velde het vonnis en de stand werd 2—1 in het voordeel der gasten.

Even dreigde het alsof Caracas met de overwinning zou gaan strijken en alsof het gebeurde van de vorige dag zich zou gaan herhalen, maar daar voor Caracas. Curaçao was echter niet voor de pocs en men begon met een aanvallenreeks op het Caracas-doel te ondernemen. Enthousiast was het gejuich van de CHC-supporters, toen Bolé uit een voorzet de gelijkmaker wist te scoren (2—2). Nog had CHC niet genoeg en de aanvallen op het Caracas-doel bleven aanhouden. Bij een dezer aanvallen viel de doelman der gasten op ongeoorloofde wijze op de bal, hetgeen voor scheidsrechter Lansink aanleiding was een straf-bully te fluiten tegen Caracas. De CHC, waarschijnlijk overtuigd, dat deze straf te zwaar was, had de sportiviteit om van deze bulley geen gebruik te maken en Dick Seydel gaf zijn tegenstander de kans de bal weg te werken, zodat deze zelf te raken.

Zo hoort het!

Willemstad. — In de wedstrijd Sithoc — Vesta werd de grensrechter door het Vesta-publiek uitgejouwd, omdat hij een keer in plaats van een corner voor Vesta, de bal als outbal aanwees voor Sithoc. Niettegenstaande het geschreeuw van het publiek, dat meende, dat het een corner moest zijn en waarvan de bal trouwens ook veel weg had, bleef de grensrechter bij zijn beslissing **outbal voor Sithoc. De grensrechter was niemand anders dan de heer Mathilda, voorzitter van Vesta!!!**

AMERIKAANS BASEBALL

YANKS en BRAVES weer op gelijke voet

De Yankees liepen zaterdag de Milwaukee Braves in eigen stadion met 12-3 onder de voet, maar de thuisclub gaf haar fanatieke aanhangers zondag reden tot juichen, toen ze na een uiterst opwindende strijd de New Yorkers de zege afdwongen en met 7-5 de meerdere bleven over de bezoekende Yankees. De Serie-stand werd na de wedstrijd van gisteren 2-2 en het is nog steeds een open vraag welk team dit jaar met de titel van wereldkampioen zal gaan strijken.

De wedstrijd van zaterdag was uitgesproken slecht. De Yankees hadden negen hits, tegen de Braves acht. De kampioenen van de American League wisten echter twaalf keer te scoren en maakten goed gebruik van de hun geboden kansen. De Braves daarentegen faalden op beslissende momenten en ook bleken de zes pitchers, die Haney het veld opstuurde, geen van allen bij machte de onbarmhartige Yankee-aanval te domineren.

Tony Kubek sloeg voor de Yanks twee homeruns en zorgde voor vier van de twaalf New York runs. Ook Mickey Mantle had voor de winnende ploeg een homerun en deed eindelijk van zich spreken. Voor de verliezers was het Henry Aaron, die zijn eerste World Series homer sloeg.

De winnaar werd Don Larsen, de verliezer Bob Buhl.

De wedstrijd van zondag

Spannend en zeer dramatisch was de vierde wedstrijd in de Serie. De Yankees scoorden al in de eerste inning een run van een onzeker gestarte Warren Spahn.

De Braves, de sentimentele favorieten in de Series, aangemoedigd door een grote schare supporters, namen echter in de vierde inning de leiding over door een 3-run homerun van Hank Aaron. Nog in dezelfde inning had Frank Torre een homerun en bracht de stand op 4-1. Tot de negende inning bleef de stand onveranderd. Maar toen gebeurde het ook! Met de Yankees drie runs achter, twee uit en geen lopers op de honken, sloegen Berra en MacDougald achter elkaar singles en volgde Elston Howard met een homerun, die de stand op 4-4 bracht. Toen de Braves in hun helft van de negende inning niet scoorden, moest de wedstrijd in extra-innings worden beslist. De Yankees namen in de tiende inning de leiding door een infield-hit van Tony Kubek en een triple van Hank Bauer. Velen zagen toen een New York overwinning aankomen. De Braves dachten er echter anders over. Een dead-ball aan Nippy Jones bracht hem op het eerste honk, vanwaar hij het tweede bereikte door een sacrifice van Schoendienst. Een double van short-stop Logan bracht de stand wéér op gelijke voet. Ed Mathews sloeg hierna zijn tweede hit van de World Series, een homerun, die goed was voor twee runs en bezorgde Milwaukee een 7-5 overwinning.

De New Yorkers verloren, maar eenieder moet wel grote waardering hebben gekoesterd voor de aanvalskracht en het hoog moreel van de Yankees. Zelfs in hun nederlaag gingen ze groots ten onder.

Bob Grimm verloor voor de Yankees in relief, terwijl Warren Spahn voor Milwaukee won.

De Seriestand is nu 22 en het is nu zeker, dat de Series in New York beëindigd zullen worden.

In de wedstrijd van vandaag hebben de respectievelijke managers de volgende pitchers aangekondigd:

Whitey Ford voor de Yankees, winnaar van de eerste wedstrijd, tegen Lew Burdette voor Milwaukee, die de tweede wedstrijd won.

BEHANDELING VAN SLACHTOFFERS VAN ONGELUKKEN TER PLAATSE NOG ONTOEREIKEND

Karlsruhe. — Sprekers ter conferentie van de Duitse therapieweek, die te Karlsruhe wordt gehouden, hebben als hun mening te kennen gegeven, dat de behandeling van slachtoffers van ongelukken ter plaatse of in de eerste uren na het ongeval tot op heden nog geenszins toereikend is. Aan dokters en lekenhelpers moet volgens deze sprekers beter de noodzakelijkheid van de eerste eenvoudige maatregelen voor het zo spoedig mogelijk herstellen van ademhaling en bloedsomloop bijgebracht worden. Ook werd gepleit voor het gebruik van zogenaamde „kliniek-auto's" op de plaats van het ongeval.